

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

Poročilo Sveta za notranje zadeve in splošno upravo za leto 1956

Svet za notranje zadeve in splošno upravo je bil izvoljen na skupni seji okrajnega zbora in zbora prozivajalcev julija 1955.

Svet obravnava zadeve s področja dela upravnih organov ljudskega odbora, kolikor te ne spadajo v samo delovno področje drugih svetov, in zadeve s področja tajništva za notranje zadeve. Najbolj karakteristične naloge so:

a) s področja notranjih zadev: vprašanje varstva javnega reda in miru, kriminalistične službe, varstva in vzgoje mladostnikov, varnosti prometa, ljudi in premoženja, civilne zaštite in požarnega varstva in še mnoga druga vprašanja s področja družbenega življenja okraja. Vsekakor velika vrsta vprašanj in nalog, s katerimi se mora ukvarjati ta svet.

b) s področja splošne uprave: vprašanja organizacije in sistematizacije celotne uprave okrajnega ljudskega odbora; delo na sestavi in spremembah statuta okraja in po-

upravljanja tudi na te službe je brez dvoma zelo pomemben demokratični akt.

Svet šteje 15 članov in ga sestavljajo politični in prosvetni delavci, delavci iz proizvodnje in uslužbenci državnih uradov in ustanov. Iz območja ljubljanskih občin je v svetu 11 članov, iz ostalih občin okraja pa 4 člani. Od članov sveta so trije odborniki okrajnega ljudskega odbora.

Sestav sveta ne ustreza povsem, to pa zaradi tega, ker je v njem le nekoliko preveč poudarjena poklicna strokovnost. To pa za ta svet zaradi njegovih do neke mere specifičnih nalog, ki posegajo pravzaprav v vsa področja družbenega in osebnega življenja državljanov, ne sme biti karakteristično, kakor na primer za Svet za industrijo ali druge. Premalo je v njem neposrednih prozivajalcev in predstavnikov družbenih organizacij ter družbenih političnih delavcev. Gospodarsko in družbeno stanje našega okraja bi

volil tudi 3 začasnih komisij, in sicer za vprašanja: dopolnilnih plač, prenosa materiala in PLZ objektov in tako dalje. Od teh so nekatere svoje delo že zaključile, nekatere pa še ne. Svet uporablja pri svojem delu tudi posebne iniciativne odbore, in sicer za priprave takih sej, ki s svojo vsebino posegajo tudi na področje drugih svetov, društev ali

družbenih organizacij (na primer kadar gre za mladinska vprašanja ali za vprašanja varovanja splošnega ljudskega premoženja itd.) in o katerih s takimi pristojnimi organi skupaj razpravlja, dela zaključke in sklepa. Ta oblika dela se je pokazala za zelo koristno in uspešno.

Na podlagi razprave o delu odbora za pomoč odpuščenim iz KPZ je svet predlagal občinskemu ljudskemu odboru, da vsak za svoje področje organizira posebno komisijo državljanov za pomoč takim osebam. V občinah te komisije že delujejo, nekatere že zelo dobro.

V preteklem letu je imel svet 13 sej. Od teh so bile 3 seje, na katerih se je razpravljalo izključno o

VABILO

Na podlagi 83. člena Zakona o okrajnih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19-89/52) v zvezi z 48. členom Statuta okraja Ljubljana sklicujem

17. skupno sejo

okrajnega zbora in zbora prozivajalcev Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana, ki bo v petek, dne 19. aprila 1957 ob 9. uri dopoldne v sejni dvorani Magistrata v Ljubljani.

Predlagam naslednji

dnevni red:

1. Poročilo o delu Sveta za notranje zadeve in splošno upravo v letu 1956.
2. Razprava in sklepanje o Odloku o obvezni priključitvi vseh vrst zgradb na vodovodno, kanalsko, električno in plinsko omrežje v območju okraja Ljubljana.
3. Razprava in sklepanje o Odloku o režimu gospodarjenja na Ljubljanskem barju in o Odločbi o ustanovitvi Zavoda za gospodarsko ureditev Ljubljanskega barja.
4. Razprava in sklepanje o Odloku o odškodninski tarifi za razlaščenca stavbna zemljišča v okraju Ljubljana.
5. Razprava in sklepanje o predlogu za soglasje k občinskim odlokom o povračilu stroškov za službena potovanja ali terensko delo, ki se opravlja v mejah občin do 10 km oddaljeno od ožjega območja občine.
6. Razprava in sklepanje o predlogu o pritrditvi k občinskim odlokom o pobiranju turistične takse.
7. Gospodarske zadeve:
 - a) pritrditev k sklepu občinskega ljudskega odbora Medvode o prenehanju obrtne delavnice »Usnjarna« v Smledniku;
 - b) pritrditev k sklepu občinskega ljudskega odbora Grosuplje o ukinitvi gostišča »Pod lipo«;
 - c) pritrditev k sklepom Občinskega ljudskega odbora Domžale o prenehanju: gostišča »Matičič« v Dobu, »Pekarne« na Viru in »Mesarija« v Lukovici;
 - d) pritrditev k sklepu Občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Siška o prenehanju grosističnega trgovskega podjetja »Konzum«;
 - e) sklep o pravilih za upravljanje Sklada za pospeševanje kmetijstva Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana;
 - f) potrditev pravil za upravljanje Gozdnega sklada Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana;
 - g) sprememba amortizacijske stopnje odpisanih osnovnih sredstev za: »Opekarne Grad«, »Filmserve« in »Triglav film«.
8. Razprava in sklepanje o spremembi sklepa o določitvi položajev in njih razvrstitve v položajne razrede v »Mestni hranilnici ljubljanske« in o spremembi sklepa o dopolnilnih plačah uslužbencev »Mestne hranilnice ljubljanske«.
9. Razprava in sklepanje o preimenovanju Vajenske šole grafične stroke v Ljubljani v industrijsko šolo.
10. Razprava in sklepanje o dopolnitvi Statuta Okraja Ljubljana.
11. Razprava in sklepanje o ugovorih zoper plačilne naloge Zavoda za socialno zavarovanje v Ljubljani.
12. Personalne zadeve.

Vsak ljudski odbornik ima pravico pismeno ali ustno predlagati spremembo ali dopolnitev dnevnega reda.

Morebitno odsotnost javite Skupščinski pisarni OLO Kresija, soba št. 16 (telefon 21-939).

Predsednik OLO
dr. Marijan Dermastia l. r.

VABILO na 12. sejo Mestnega sveta

Na osnovi 133. člena Statuta okraja Ljubljana sklicujem 12. sejo MESTNEGA SVETA,

ki bo v petek, dne 19. aprila 1957 ob 16.30 v sejni dvorani na Magistratu v Ljubljani.

Predlagam naslednji

dnevni red:

1. Razprava o delu in o problematiki komunalnih zavodov: Mestnega pogrebnege zavoda »Zale«, Mestne vrtnarije, Zoološkega vrta, Mestnega zavoda »Javna kopališča« in »Javne tehnične«.
2. Razprava o predlogu rekonstrukcije osebnega lokalnega prometa na območju mesta v II. fazi.
3. Določitev delegatov mesta Ljubljane za redno skupščino Stalne konference mest Jugoslavije.

Vsak ljudski odbornik ima pravico pismeno ali ustno predlagati spremembo ali dopolnitev dnevnega reda.

Morebitno odsotnost javite Skupščinski pisarni OLO Kresija, soba št. 16 (telefon 21-939).

Predsednik Mestnega sveta
dr. Marijan Dermastia l. r.

slovníkov obeh zborov ter svetov ljudskega odbora; vprašanje nagrajevanja uslužbencev uprave ljudskega odbora in njemu podrejenih ustanov in zavodov, vsklajevanja predpisov o nagrajevanju, ki jih izdajajo občinski ljudski odbori in slične naloge.

Vrsta nalog, ki se nalagajo svetu glede organizacije in dela, tajništva za notranje zadeve, ki ima v družbeni ureditvi neke posebne pristojnosti, naloge in pravice, kaže na visoko stopnjo demokratičnega razvoja naše družbene in državne ureditve, ker lahko družba po svojih predstavnikih neposredno sodeluje in vpliva na poslovanje in delo tudi tega organa. Razširitev družbenega

zahtevalo, da je v svetu širše predstavništvo, ki bi zajemalo vse omenjene. Seveda s tem ni rečeno, da ne morejo v svetu sodelovati poklicni strokovnjaki. Ti so potrebni in lahko zelo mnogo koristijo. Vajno je znanje in izkušnje, s katerimi lahko člani sveta pripomorejo k uspešnejšemu delu. V bodoče bo treba to pomanjkljivost popraviti.

Zaradi boljšega in hitrejšega dela je svet izmed svojih članov izvolil dve stalni komisiji, in sicer komisijo za sistematizacijo delovnih mest okrajnega ljudskega odbora in občinskih ljudskih odborov in komisijo za reševanje pritožb zoper odpovedi uslužbencem občinskih ljudskih odborov. Med letom je iz-

zadevah iz področja splošne uprave (poslovniki okrajnega zbora in zborni proizvajalci). Na vseh ostalih sejah pa je bilo težišče dnevnega reda na problematiki iz področja tajništva za notranje zadeve.

Udeležba na sejah je bila takale: povprečje udeležbe je bilo 9,2 od 15 članov. Udeležba ni bila povsem zadovoljiva. Slabša udeležba na sejah sveta je pretežno zaradi preobremenjenosti v delu članov sveta. Treba bo pri bodoči izbiri članov sveta ta razlog bolj upoštevati.

Osnovni pogoj za uspešno in koristno delo sveta je natančna priprava za sejo, ki mora temeljiti na dobro pripravljenem poročilu o predmetu razprave in pravočasni dostavi materiala članom sveta, da se lahko pripravijo za sejo. Na ta dva pogoja je svet še posebno pazil in je tudi uspel. Tajništvo za notranje zadeve kakor tudi tajništvo okrajnega ljudskega odbora sta vedno pravočasno in precizno pripravili material za sejo sveta. Svet je pri svojem delu za določene probleme uporabljal tudi zunanje strokovnjake.

Svet je na sejah v letu 1956 razpravljaj in sklepaj o naslednjih zadevah:

A. Iz področja notranjih zadev: o predračunu tajništva za notranje zadeve za leto 1956 in za leto 1957, glede personalnih, operativnih, funkcionalnih izdatkov in negospodarskih investicij; o problemih cestnega omrežja, objektov in prometne varnosti ter prometni milici; o izvrševanju sodnih in upravnih kazni; o matični službi v celoti; o delu in organizaciji tajništva za notranje zadeve; o pomanjkljivosti varovanja splošnega ljudskega premoženja v gospodarskih organizacijah in ustanovah; o stanovanjskih problemih uslužbencev notranjih zadev, še s posebnim poudarkom glede uslužbencev LM; o delu sodnikov za prekrške okrajnega ljudskega odbora; o stanju materiala in objektov PLZ; o odloku o javnem redu in miru za kraj Ljubljana; o alkoholikih — njihovem zavarovanju in zdravljenju; o zakonu o organih za notranje zadeve; o odloku okrajnega LO o dopustnih stanovanjskih površinah, gradbenih konstrukcijah, materialu, inštalacijah ter opremi stanovanjskih hiš, ki se zidajo z udeležbo družbenih sredstev, glede na varnost državljanov in premoženja; o gradnji Doma Poklicne gasilske čete OLO Ljubljana; o delu milčnikov po odlokih ljudskih odborov; o pripravah seje o mladinskih problemih, ki naj se obravnavajo v celoti in o drugih manjših problemih iz tega področja dela sveta.

Iz področja splošne uprave: o dopolnitvah odloka o višini dnevnice za uradna potovanja; o spremembah sklepa o povračilu stroškov in odškodnini za izgubljeni čas za okrajne odbornike in člane komisij OLO; o spremembah statutov občinskih ljudskih odborov; o odlokih o dopolnilnih plačah finančno samostojnih zavodov občinskih ljudskih odborov; o odloku o varstvu grobov padlih borcev v NOV in žrtev fašističnega nasilja; o poslovniku okrajnega zbora; o poslovniku skupnega zasedanja okrajnega zbora in zbora proizvajalcev; o organizaciji uprave in sistematizaciji delovnih mest okrajnega ljudskega odbora; o določitvi števila uslužbencev za občinske ljudske odbore; o poročilu komisije za sistematizacijo in organizacijo OLO in o reorganizaciji Uprave nepremičnin bivšega

ljudskega odbora Ljubljana-mesto in o drugih manjših problemih iz tega delovnega področja.

Na podlagi poročil in predlogov je sprejel svet 113 raznih sklepov in priporočil.

Iniciativo za sestavljanje dnevnih redov in sklicanje sej sveta so dajali svet, tajnik okrajnega ljudskega odbora in načelnik tajništva za notranje zadeve. Aktivno sodelovanje in konstruktivno prizadevanje vseh teh je pripomoglo, da so bili vključeni v dnevni red sej večinoma res aktualni in nujni problemi.

Po vsebini problemov, ki jih je obravnaval svet v letu 1956 na sejah po sprejetih sklepih in priporočilih lahko zaključimo, da je svet pravilno in v najrazličnejših oblikah in tudi že z neko načrtnostjo, obravnaval zelo različno, pestro in aktualno problematiko iz področja notranjih zadev in splošne uprave. Vendar s področja vprašanj splošne uprave svet še ni zadovoljivo in zadostno zajel obsežne in pester problematike. Tu bo treba letos vložiti več iniciative.

Iz sprejetih zaključkov, sklepov in priporočil sveta, ki jih je bilo v letu 1956 precej, lahko ugotovimo, da je svet dajal organom za notranje zadeve in splošno upravo tudi potrebne smernice za njihovo delo. Kar pa se tiče navodil in inštrukcij višjih organov notranjih zadev, izdaja svet priporočila in sklepe, ki so le konkretizacija takih navodil in inštrukcij za področje okrajne oz. lokalne problematike notranje uprave. Taka priporočila oziroma sklepi ne priznavajo pravic višjih organov notranjih zadev in jih lahko daje okrajni svet za notranje zadeve. V tem se vsekakor odraža stopnja demokratskega razvoja organov notranje uprave.

Pri problemih notranjih zadev se svet ni omejeval le na njihovo presojanje z vidika motenj javnega reda, varnosti in miru, temveč se je s posameznimi ukrepi že prizadeval za odstranitev vzrokov, ki bi utegnili pripeljati do takih motenj. To se pravi, da je svet zavzemal stališče, da je treba preprečevati take motnje, to je preventivno ukrepati. Zato se je v marsikaterih zadevah pravilno in dovolj široko postopalo v tej smeri. Svet je koristno vplival na delo organov notranje uprave, kakor tudi na borbo zoper negativne in škodljive pojave, ki bi kasneje utegnili nastati in škodovati državljanom, organizacijam, zavodom, posameznikom in vsej družbeni skupnosti.

Nadalje je svet obravnaval vprašanja, ki spadajo v izključno pristojnost organov za notranje zadeve, kakor tudi probleme, ki spadajo v pristojnost drugih organov, ki pa jih dnevno srečujejo pri delu tudi organi za notranje zadeve (socialni problemi, problemi mladine, varstvo družbenega in zasebnega premoženja itd.). Ko je svet obravnaval take probleme, je vedno sodeloval tudi z drugimi prizadetimi sveti (na primer pri vprašanjih varovanja splošnega ljudskega premoženja, pri problemih prometa itd.), organi in organizacijami (n. pr. gospodarski mi združenji, zbornicami). Zaradi tega so na sejah sveta sodelovali tudi predstavniki drugih svetov, društev, družbenih organizacij itd. Obratno se pa doslej še ni zgodilo, da bi tudi naš svet bil povabljen k sejam drugih svetov, kar bi bilo včasih prav priporočljivo.

Problemi s katerega koli področja družbenega življenja v okraju,

kakor so skrb za varstvo in vzgojo mladoletnikov, odnos do družbenega premoženja, vzdrževanje cest, mostov in sploh prometnih sredstev, požarne in civilne zaščite, kaznovale politike in še vrsta vprašanj in problemov, niso in ne smejo biti problemi, ki naj jih izolirano ali celo sami rešujejo organi notranjih zadev in svet. Pravilno in hitro jih bo mogoče reševati šele takrat, ko bodo pri reševanju le-teh sodelovali vsi prizadeti; potrebno je sodelovanje najširšega kroga državljanov, organizacij, društev itd.

Svet tudi ni pozabil na svojo važno vlogo pri kontoli nad delom organov notranjih zadev. Ni bilo ničesar, kar bi oviralo svetu vpogled v delo tajništva in postaj ljudske milice. Svet je uspešno pomagal pri oskrbi tajništva z materialnimi in tehničnimi sredstvi. V zadnjih dveh letih so se tehnična sredstva zelo izpopolnila in modernizirala. Z izboljšanjem in povečanjem moderne opremljenosti organov notranjih zadev se bo postopoma zmanjševala kadrovska zasedba, povečala pa sposobnost, pripravljenost in učinkovitost dela organa notranjih zadev.

Sveti za splošne in notranje zadeve na očinah so pričeli delovati šele v začetku leta 1956. Ti sveti se niso takoj znašli, predvsem zaradi

A. Poročilo s področja notranjih zadev

I. NOTRANJA ORGANIZACIJA IN NEKATERI UKREPI ZA BOLJŠE DELOVANJE TAJNIŠTVA

S 1. IX. 1955 je bilo formirano enotno tajništvo za notranje zadeve, v katerega sestav so prešle tudi naloge državne varnosti.

Novo enotno tajništvo za notranje zadeve, ki od tedaj deluje kot posebna organizacijska enota okrajnega ljudskega odbora, je izvrševalo svoje naloge po načelih:

— da se čimbolj zagotovi demokratskost postopanja, osebna svoboda državljanov in njihovo osebno dostojanstvo ter doseže kulturni odnos do državljanov;

— da se vsi organi notranjih zadev v svojem delu čim bolj poslužujejo preventivnih ukrepov kot uspešnega sredstva za zatiranje škodljivih pojavov;

— da se krepi vloga svetov pristojnih za notranje zadeve kot močnega sredstva za mobiliziranje družbenih sil za borbo proti kriminalu;

— da se krepi vloga postaj ljudske milice v razmerju do tajništva za notranje zadeve in določijo njeno razmerje do občine in njenega sveta, pristojnega za notranje zadeve.

Tajništvo ima naslednje organizacijske enote: oddelek državne varnosti, oddelek za kriminalistično službo, urad za inozemce in obmejno službo, oddelek za upravno službo, oddelek za splošne posle, referat za zadeve ljudske milice, odsek za civilno zaščito in požarno varnost, okrajni zapor in Dom LM Maksa Perca.

Od konca leta 1955 je v sestavi Tajništva za notranje zadeve tudi kriminalistično tehnična služba. Njena naloga je izvrševanje določenih kriminalistično-tehničnih del za vso LRS, opravljanje vseh kriminalistično-tehničnih del za Tajništvo za notranje zadeve Ljubljana in skrb za razvoj te službe na vsem območju Slovenije.

Poleg 28 terenskih postaj so še prometna ljudska milica, železniška LM, konjenica in godba LM.

tega, ker so bile naloge in področje dela za njih popolnoma nove. Pa tudi svoje naloge niso pravilno razumeli. Dejstvo, da opravlja večino zadev iz področja notranjih zadev okrajno tajništvo skupno z osnovnimi enotami ljudske milice, so razumeli tako, da je analogno tudi vse to delovno področje samo stvar okrajnega sveta za notranje zadeve. Svet je zaradi takega stališča občinskih svetov imel za koristno, da se o vprašanju dela občinskih svetov razpravlja na skupni konferenci s predsedniki občinskih svetov, na kateri je bilo ugotovljeno, da občinski sveti za splošne in notranje zadeve nimajo samo ozkih nalog v zvezi s pristojnostjo, temveč da je njihovo področje dela širše in v glavnem takšno, kakor delo okrajnega sveta, le da obravnava vsak občinski svet pojave iz območja svoje občine, okrajni svet pa za ves okraj. Danes občinski sveti že dobro delujejo, zlasti v večjih občinah in tam, kjer so tesneje povezani s komandirjem ljudske milice, ki jim lahko posreduje konkretno problematiko v razpravo.

Tem občinskim svetom bo treba še nadalje pomagati, da se bodo lahko pravilno in koristno lotili svojega posla v mejah svoje pristojnosti.

Načelnik tajništva za notranje zadeve neposredno vodi še Poklicno gasilsko četo okraja Ljubljana.

Stalna služba

Da bi bilo delo tajništva za notranje zadeve čim bolj učinkovito in uspešno, smo ustanovili stalno službo kot posebno organizacijsko enoto. Opremljena je s sodobnimi sredstvi zvez in drugimi tehničnimi pripomočki. Obsega štiri skupine stalnih uslužbencev, ki se v službi menjavajo. Stalna služba nastopa vedno prva, kadar je potrebna intervencija tajništva. S tem smo omogočili, da je intervencija hitra in da je zagotovljen boljši uspeh, kar že samo po sebi vpliva preventivno, t. j. preprečuje kršitve reda in varnosti.

Stalna služba ima neposredne telefonske zveze z vsemi postajami LM v mestu in še z nekaterimi drugimi organi, radijske zveze s postajami LM v okolici, teleprinterke zveze, neposredne zveze z vsemi javnimi telefonskimi govornicami v mestu ter UKV sprejemne in oddajne postaje v vseh vozilih, ki jih uporablja.

Ker je število milčnikov v mestu za uspešnejšo zagotovitev reda in miru premajhno, delujejo v okviru te službe motorizirane patrulje, ki po določenem načrtu izpopolnjujejo pozorniško službo ljudske milice v Ljubljani. Ta način dela omogoča, da se ljudska milica hitro in nenadno pojavi v raznih, med seboj oddaljenih predelih mesta in takoj intervenira, kadar je potrebno.

Urejanje prometa s prometniki študenti

V Ljubljani postaja vprašanje varnega in urejenega prometa vedno bolj pereče. Za uspešno delo po tem vprašanju pa je imelo tajništvo premalo milčnikov-prometnikov. Z razpoložljivimi je bilo le možno usmerjati promet ob prometnih konicah na treh najbolj prometnih ljubljanskih križiščih, medtem ko za urejevanje in nadziranje prometa, milčnikov nismo imeli. Odločili smo se, da izberemo za to nalogo državljane — študente ljubljanske univerze. Honorarno smo zaposlili 118 študentov. Študente smo za to službo zbrali, ker

so za ljubljanske razmere najbolj primerni in vsaj delno obvladajo po en tuj jezik, kar pride zlasti v poštev pri preučevanju zadev, ki so

Ločitev operativnih zadev od upravnih

Zaradi čim uspešnejšega dela je bila v preteklem letu izvedena dosledna ločitev upravnih poslov iz pristojnosti tajništva za notranje zadeve od ostalih zadev s tega področja. Ta ločitev je bila izvedena tako, da smo vse posle upravne narave združili v posameznih delovnih enotah in te enote namestili v isti stavbi. Državljanom smo s tem omogočili, da v enem uradu opravijo vsa uradna opravila in obveznosti, ki jih imajo do tega organa.

Vloga postaje ljudske milice v občini

Ko so septembra 1955 začele delovati nove občine, smo izvedli tudi reorganizacijo na postajah LM tako, da smo načeloma za območje enega občinskega LO ustanovili po eno postajo LM. Od tega načela smo odstopili samo v petih primerih, in sicer tam, kjer zaradi prevelike razsežnosti teritorija občine ali pa zaradi stanja varnosti tega načela ni bilo mogoče uresničiti.

Komandir postaje LM na sedežu občine ima poseben položaj v odnosu do nje za celotno območje občine, čeprav je na njem več postaj LM. Preko tega komandirja postaje daje predsednik občinskega LO oz. organ, ki je pri občinskem LO pristojen za notranje zadeve, naloge ljudski milici v zadevah vzdrževanja reda in miru v občini in varnosti krajevnega prometa za celotno območje občine. Iz področja notranjih zadev pripravlja komandir problematiko za seje sveta, je na sejah navzoč in poroča, kadar se obravnava problematiko s področja notranjih zadev, in skrbi, da se zakoniti sklepi sveta tudi izvršujejo. Predsednika ljudskega odbora obvešča o vseh važnejših pojavih in dogodkih iz dela postaj.

Komandir postaje ima v razmerju do občinskega sveta za splošno upravo in notranje zadeve podoben položaj, kot ga ima načelnik tajništva za notranje zadeve do okrajnega sveta.

Preventivni ukrepi in sodelovanje z drugimi organi

Za reševanje negativnih pojavov je tajništvo pričelo iskati drugačne oblike dela razen represivnih. Tako se je n. pr. tajništvo odločilo, da bo skušalo zmanjšati tatvine koles na tak način, da bo lastnike dvokoles opozarjalo, naj jih zavarujejo. Zato smo natisnili posebne lističe z opozorilom, naj v bodoče lastniki svoja dvokolesa zavarujejo. Take lističe pa so miličniki pripenjali na vsako dvokolo, ki so ga našli nezaklenjenega ali brez nadzorstva. Svetu za notranje zadeve in splošno upravo okrajnega ljudskega odbora pa je predlagalo, naj se v Ljubljani določi in uredi več parkirnih prostorov za dvokolesa, ki naj se opremijo s stojali. Svet je predlog osvojil in priporočil tajništvu za komunalne zadeve, naj prouči to vprašanje s sodelovanjem občinskih ljudskih odborov.

Po ljubljanskih in okoliških osnovnih šolah je tajništvo organiziralo predavanja o varnosti prometa, katera je poslušalo okoli 12.000 učencev in dijakov.

Tudi s predvajanjem mladinskih filmov smo v Domu ljudske milice začeli zato, da bi vzgojno vplivali na

mlade poslušalce, katerim miličnik pred vsako predstavo pove poučen dogodek v zvezi s prometno nesrečo ali kakšno kaznivim dejanjem, ki ga vzgojno na poslušalce, obsoja nepravilne postopke poedinih državljanov in kaže na negativne pojave v družbi.

Za srednješolsko mladino smo organizirali v Domu ljudske milice kvalitetne plesne vaje s programom in v program vpleli kakšnega sestavek iz dela ljudske milice ter s tem nanje vzgojno vplivali.

Marsikdaj smo ugotovljene nepravilnosti in druge škodljive negativne pojave v podjetjih pismeno ali pa osebno sporočali predsednikom delavskih svetov in upravnih odborov ali direktorjem podjetij. Menimo, da bodo nekatere primere škodljivosti bolj in učinkoviteje rešili ti samoupravni organi sami. Tak način dela se je pokazal učinkovit tudi zato, ker je bil celotni kolektiv seznanjen z nepravilnostmi in jih obsojal. Organi delavskega samoupravljanja so za tak način reševanja problemov pokazali dovolj razumevanja.

Vprašanja zblíževanja ljudske milice z državljani je dajalo tajništvo močan poudarek in je vzgajalo uslužbenca ljudske milice zlasti glede demokratičnega postopanja, kulturnih odnosov do državljanov ter pravičnega ukrepanja. S tem namenom je ljudska milica izvedla v precej širokem obsegu tudi novoletno čestitanje, posebno pa mladini po šolah.

Sedem voznikov motornih vozil, zaposlenih v ustanovah, ki se ukvarjajo s prevozom potnikov in tovora, in ki upravljaajo z vozili že daljšo dobo brez prometnih nesreč in prekrškov in skrbijo za vozila, potnike in tovor, je tajništvo v prisotnosti delovnega kolektiva nagradilo z denarnimi nagradami od 8—10.000 din.

Te ukrepe ljudske milice so odobraval delovni kolektivi, šole, kakor tudi posamezniki.

Z uredništvu vseh večjih dnevnikov in revij, ki izhajajo v Ljubljani, smo navezali tesne stike zlasti zato, da bi vplivali na ljudi. Uredništvom smo dajali podatke za objavo sestavkov in reportaž iz našega dela. Zlasti plodno je bilo sodelovanje s tiskom po vprašanih prometnih problematiki. S predstavniki tiska in radia smo imeli med letom tudi nekaj tiskovnih konferenc.

V zadnjem četrtletju je bila ustanovljena vojaška policija, s katero smo se že na skupnem sestanku ob ustanovitvi dogovorili o načinu sodelovanja in medsebojni pomoči.

Probleme, ki so se pojavljali v skupnem delu s sodišči in javnim tožilstvom, smo reševali na skupnih sestankih. Tajništvo si je prizadevalo, da preiskovalni sodniki čim prej v celoti prevzamejo vse formalne poizvedbe, kadar gre za storilce kaznivih dejanj, ki so znani.

Z inšpekcijami smo največ sodelovali v konkretnih primerih, in to s finančno, tržno in inšpekcijo dela.

Okrajni ljudski odbor je naše ukrepe podpiral in predvsem razumel težnje za sodobno tehnično opremo ljudske milice in kriminalistične službe. Za uresničenje tega je v proračunu zagotovil tudi potrebna finančna sredstva.

II. KRIMINALITETA

1. Splošne ugotovitve Zakonitost in demokratičnost kriminalistične službe

Tajništvo si je prizadevalo, da je čim več storilcev kaznivih dejanj odkrilo ter njihova dejanja dokazalo

brez uvedbe formalnih poizvedb. Težili smo za tem, da smo večino poizvedb opravljali na podlagi naših podatkov zbranih na terenu z informativnimi poizvedbami, ne da bi storilce, priče itd. zasliševali in klicali na tajništvo.

Lani je bilo v priporu ali preiskovalnem zaporu 318 oseb ali 7,9 % vseh storilcev. Od tega je bilo do 3 dni priprtih 196 storilcev ali 4,9 %. Tako se je torej 92,1 % vseh storilcev kaznivih dejanj branilo iz prostosti. Ta odstotek je nad republiškimi povprečjem v letu 1955.

Cepprav storilcev ne odkrivamo s formalnimi poizvedbami, smo v informativnih poizvedbah prav posebno pazili na zakonitost in demokratičnost postopka, tako da podatkov o storilcu ne zbiramo na tak način, da bi škodovali njegovi časti, k aretacijam pristopamo v res nujnih primerih, stranke na tajništvo ne vabimo z grožnjo o prisilni privedbi itd. Takšen način dela naših uslužbencev se je gibal v okviru zakonitosti in je pokazal zelo povoljne rezultate.

Kršitve predpisov, ki so sicer imele znake kaznivega dejanja, pa je bila njihova družbena nevarnost manjšega značaja, nismo kazensko preganjali, marveč smo o njih, če so bile storjene na področju gospodarstva, obveščali organe delavskega samoupravljanja ali vodstva podjetij, da so zoper delikvente disciplinsko postopali ali jih kako drugače obremenili za morebitno škodo. Storilce lažjih kaznivih dejanj, pri katerih ni bilo zasebnih oškodovancev, smo pogosto samo opozarjali ali z njimi razgovarjali, ne da bi jih izročili javnemu tožilstvu. Število le-teh je sicer minimalno ter smo se tega ukrepa posluževali takrat, kadar smo bili prepričani, da bo imel tak ukrep boljši uspeh kakor kazen.

O pojavih, ki kažejo znake gospodarskih prestopkov ali prekrškov, smo obveščali razne druge upravne organe, da so leti uvajali postopke, zaradi česar se je preteklo leto število gospodarskih prekrškov ali prestopkov tudi znatno dvignilo.

Uspešnost kriminalistične službe

Od skupnega števila 5256 kaznivih dejanj, kolikor jih je imelo preteklo leto v postopku tajništvo za notranje zadeve, je bilo:

raziskanih	3756 ali 71,47 %
neraziskanih	1500 ali 28,53 %

skupaj 5256

Število neraziskanih kaznivih dejanj je padlo na 28,53 %, kar je za Ljubljano (v kateri je storjenih 70,4 % vseh kaznivih dejanj v okraju) do sedaj najboljši rezultat v povojnih letih. Ta uspeh je treba pripisati predvsem boljšemu delu PLM.

Pretežna večina neraziskanih kaznivih dejanj je bila storjenih v mestu. Če primerjamo odstotek raziskanih kaznivih dejanj, storjenih v mestu, z odstotkom raziskane kriminalitete v drugih evropskih mestih, ugotovimo, da je le-ta pri nas nad evropskim povprečjem.

Ovadbje so pri manjših kaznivih dejanjih v pretežni večini sestavljene in izpopolnjene z vsemi podatki o kaznivem dejanju tako, da javno tožilstvo takoj lahko vloži obtožnico. Teh primerov je nad 53 % vseh ovadb. Večino teh ovadb sestavljajo postaje LM.

Pri ogledih krajev kaznivih dejanj so poleg ostalih tehničnih del naših uslužbencev posvetili največjo skrb iskanju različnih sledov, ki jih je tam pustil storilec. Tako so bili

prstni odtisi najdeni v 143 primerih, storilci pa so bili na podlagi odtisov pojoščeje 47. primerih. Storilci vse nju kaznivih dejanj rokavice in druge pripomočke, da ne puščajo za seboj nobenih sledov. V 32 primerih je bila po daktiloskopski kartoteki ugotovljena identiteta oseb, po sledovih nog so bili identificirani trije storilci. Na podlagi sledov orodja je bilo ugotovljenih 18 storilcev, v 63 primerih pa so bile uspešno rekonstruirane tovarniške številke na ukradenih dvokolesih in strelnem orožju. Med grafološkimi ekspertizami in strokovnimi mnenji, katerih je bilo 118, je bilo večje število odločilnih za odkritje kaznivega dejanja ali storilca. Kemične analize in ekspertize pa so bile v večini primerov uporabljene kot dopolnilni dokaz ali pa so pojasnjevale vprašanja, ki so bila sporna.

Kriminalistična tehnika je lani izdelala 406 najrazličnejših ekspertiz in strokovnih mnenj. Poleg tega pa je za tajništvo za notranje zadeve Ljubljana

daktiloskopirala	2001 oseb
monodaktiloskopirala	55
fotografirala	2057
identificirala po	
daktiloskop. kartonih oz. kartoteki	10
ugotovila oz. prever. identiteto	744
identificirala neznanu mrtveca	2
izvršila tehničnih ogledov	1279
skupaj	6148 oseb

Od 367 objavljenih tiralic ozir. poizvedb, so bile osebe v 304 primerih izsledene, 63 oseb ali 17,1 % pa je ostalo še neizsledenih. Na podlagi tiralic, ki so jih objavila druga tajništva za notranje zadeve, smo izsledili 92 oseb.

Stanje kriminalitete

Leta 1956 je tajništvo za notranje zadeve imelo v postopku 5256 kaznivih dejanj ali 4,8 % manj kot leta 1955.

Od skupnega števila v letu 1956 odkritih kaznivih dejanj je bilo storjenih: leta 1956 4111, leta 1955 982, leta 1954 115 in prej 48.

Povprečno pride v okraju na 10.000 prebivalcev 180 kaznivih dejanj (preračunano na stanje prebivalstva na dan 30. novembra 1956). Občine, katerih kriminaliteta je nad okrajnim povprečjem, so: Ljubljana-Center, Ljubljana-Moste in Grosuplje. Vse ostale občine pa so pod okrajnim povprečjem.

Če primerjamo kriminaliteto v mestu s kriminaliteto podeželja, ugotovimo, da so kazniva dejanja v razmerju 70,4 % : 29,6 %. V Ljubljani pride na 1000 prebivalcev 22,3 kaznivih dejanj, na podeželju pa le 12,2 kaznivih dejanj, s čimer pa ni rečeno, da izvršujejo kazniva dejanja v Ljubljani samo stalni prebivalci.

Na 10.000 prebivalcev pride v Ljubljani 223 kaznivih dejanj (republiško povprečje je 148 kaznivih dejanj), na podeželju našega okraja pa le 122 kaznivih dejanj. Kriminaliteta na podeželju je torej pod, v mestu pa visoko nad republiškim povprečjem. Ljubljana dobiva v pogledu kriminalitete čedalje bolj značaj velikega mesta.

Na kriminaliteto v občini Grosuplje pa ima znaten vpliv prisotnost sezonskih delavcev, ki grade cesto Ljubljana-Zagreb.

Kriminaliteta po občinah je naslednja:

Občina	Št. kaz. dejanj	Št. k. d. na 1000 prebiv.	Označba po vrst. redu
Ljubljana-Bežigrad	291	13,8	7
Ljubljana-Center	75	30,2	1
Ljubljana-Moste	376	25,6	2
Ljubljana-Polje	193	13,9	11
Ljubljana-Rudnik	198	16,8	5
Ljubljana-Sentvid	205	17,5	4
Ljubljana-Siška	303	14	9-10
Ljubljana-Vič	379	14	9-10
Borovnica	38	8,4	22
Cerknica	64	5,8	23
Dobrova pri Ljubljani	61	9,5	20
Domžale	188	11	15-16
Grosuplje	155	19,8	3
Ivančna gorica	122	10,6	17-18
Kamnik	245	13	12
Litija	164	12	13
Logatec	105	15,3	8
Loška dolina	30	8,5	21
Medvode	75	10,6	17-18
Mengeš	49	11,6	14
Moravče	43	11	15-16
Vrhnika	93	10	19
Na vlakcu med vožnjo	38		
V drugih okrajih	66		
	5256		

Med 3979 storilci kaznivih dejanj je 3295 moških in 684 žensk. Razmerje med storilci in storilkami je 82,82 % : 17,18 %. Odstotek storilk je za 1,58 % večji od republiškega povprečja v letu 1955.

Po starosti je med storilci največ oseb starih med 18 in 25 letom, letih je 1305 ali 32,8 % vseh storilcev. Po narodnosti je 3525 Slovencev, 439 oseb drugih jugoslovanskih narodnosti in 15 inozemcev.

Po socialni strukturi je 69 % delavcev, 11 % uslužbencev, 6 % kmetov, 5 % študentov, dijakov in vajencev, 2 % obrtnikov itd.

Med lanskoletnimi storilci je 952 povratnikov ali 23,9 %.

Z vsemi kaznivimi dejanji je bilo povzročene okoli 379.832.000 dinarjev škode, kar znaša 0,68 % vsega narodnega dohodka okraja Ljubljana v letu 1955.

Kriminalistična služba tajništva je poleg 5256 kaznivih dejanj preiskovala še 218 samomorov, obratnih nezgod, nesreč s telesnimi poškodbami, požarov itd.

2. Struktura kriminalitete

Tajništvo je lani raziskovalo 5256 kaznivih dejanj. V nadaljevanju bomo navedli, kakšna so bila in koliko je bilo teh dejanj po posameznih vrstah.

V preteklem letu smo obravnavali pojave delovanja sovražnih elementov, ki so storili 16 kaznivih dejanj zoper ljudstvo in državo, ali 0,30 % vseh kaznivih dejanj, ki so bila storjena na območju ljubljanskega okraja. Med temi je bilo 8 kaznivih dejanj sovražne propagande, 5 kaznivih dejanj zbujanja narodnostne ali verske nestrpnosti, 2 kaznivi dejanji bega z namenom sovražnega delovanja in eno kaznivo dejanje vohunstva. Poleg teh kaznivih dejanj sta bili v postopku še dve kršitvi zakona o tisku, ki sta bili naprjeni zoper našo družbeno ureditev.

Kaznivih dejanj zoper življenje in telo je bilo 552: Od tega je lahkih telesnih poškodb 448, hudih telesnih poškodb 71, ubojev 5 in 28 ostalih kaznivih dejanj. Največ kaznivih dejanj zoper življenje in telo je bilo storjenih na vasi. Večina lahkih in hudih telesnih poškodb je bila storjena pod vplivom alkohola. Skoraj dve tretjini lahkih telesnih poškodb so povzročili sezonski delavci.

Kaznivih dejanj zoper osebno dostojanstvo in moralo je bilo 40. Med njimi je 17 posilstev. Ta vrsta kaznivih dejanj, ki niso številna, se v primerjavi z letom 1955 niso povečala.

Zoper zakonsko zvezo in rodbino je bilo storjenih 11 kaznivih dejanj, med katerimi so najštevilnejša kazniva dejanja neplačevanja preživnine in krvoskrunstva.

Ugotovljenih kaznivih dejanj zoper narodno gospodarstvo je bilo 246. Ta dejanja so v primerjavi z letom 1955 padla za 8,08 %. Lani so se predvsem znižala kazniva dejanja nedovoljene trgovine, kazniva dejanja uničevanja gozdov, nezakonitega lova in ribolova itd. Pri utajah davkov so bili najbolj udeleženi obrtniki. V letu 1956 smo temu vprašanju posvetili posebno pozornost, pri čemer smo ugotovili, da so obrtniki povzročili cca. 30 milijonov din škode s tem, da so utajili čisti dohodek. Pri kaznivih dejanjih uničevanja gozdov ugotavljamo posek nežigosanega lesa. Lagarji večkrat odkazujejo tudi večje lesne mase, kakor je določeno v dovoljenjih, ker jim ljudje nudijo nekatere ugodnosti.

Kaznivih dejanj zoper družbeno in zasebno premoženje je bilo 3492 ali 66,4 % vseh kaznivih dejanj. Ta kazniva dejanja so ves čas po osvoboditvi najbolj splošna oblika kriminalitete. Med njimi je 1661 navadnih tatvin, 405 tatvin koles, 345 vlomov, 197 žepnih tatvin, 240 goljufij itd.

Povzročena škoda znaša na družbenem premoženju cca. 33.763.000, na zasebnem pa 33.720.000 dinarjev.

Preteklo leto je bilo več drznih vlomnih tatvin storjenih celo v središču Ljubljane. Z nastopom motoriziranih pozornikov pa le-teh do sedaj ni. Med vlomilci je največ povratnikov, ki so posebno previdni in izvršujejo kazniva dejanja zelo premišljeno. Med ukradenimi kolesi je bilo nad 80 % nezaklenjenih.

Žepnih tatvin je bilo največ storjenih po trgovinah, na živilskem trgu, glavnem kolodvoru itd. Med goljufi, vlomilci in žeparji je največ tako imenovanih poklicnih storilcev.

Med kaznivimi dejanji zoper splošno varnost ljudi in premoženja, katerih je bilo 272 ali 5,17 %, je 122 kaznivih dejanj ogrožanja javnega prometa (prometne nesreče na javnih cestah), 77 kaznivih dejanj povzročitve nevarnosti za življenje in premoženje s splošno nevarnim sredstvom itd. Med zadnjimi je bilo tudi 31 požigov, ki so bili storjeni iz sovraštva ali koristoljubja, nekaj storilcev pa je bilo tudi piromanov. Število požigov je veliko zaradi tega, ker je bila večina teh dejanj odkritih iz preteklih let.

Tajništvo je imelo v postopku 17 kaznivih dejanj zoper pravosodje. Večinoma so bila to kazniva dejanja krive izpovedi, katera so naši uslužposamezniki v kazenskem postopku. Zanimivo je, da so med storilci samo moški.

Kaznivih dejanj zoper javni red in pravni promet je bilo 249, med temi je bilo največ poskusov pobegov čez državno mejo, ostala pa so bila: kazniva dejanja preprečitve uradnega dejanja uradni osebi (18), kazniva dejanja ponarejanja listin (28) in dve kaznivi dejanji igranja na srečo.

Kaznivih dejanj zoper uradno dolžnost je bilo 242 ali 12,6 % več kot leta 1955. Več kot leta 1955 je bilo preteklo leto odkritih poneverb, zlorab uradnega položaja ali uradnih pravic in kaznivih dejanj nevestnega dela v službi. Več kot polovica teh dejanj je bilo storjena pred letom 1956.

Najštevilnejše so poneverbe, med katerimi je bilo največ storjenih v letih 1954/55. Storili so jih predvsem računovodje, knjigovodje, poslovodje, direktorji, skladiščniki itd. Največ poneverb je v kmetijskih zadrugah in trgovinah KZ.

kazniva dejanja

	Št. k. d.	Št. storilcev	Skoda
zoper družb. in zas. premož.	825	717	36.229.724
zoper splošno var. lj. in premož.	177	128	92.870.204
zoper javni red in prav. prom.	18	17	569.655
zoper narodno gospodarstvo	246	295	116.438.357
zoper uradno dolžnost	242	236	47.756.482
	1448	1393	293.864.422

Poleg zgoraj navedenih kaznivih dejanj je tajništvo izročilo večje število storilcev v kaznovanje tudi drugim upravnim organom kakor raznim inšpekcijam, sodnikom za prekrške, carinarnicam itd.

Število kaznivih dejanj, storjenih na škodo splošnega ljudskega premoženja, je nekoliko manjše od istovrstnih kaznivih dejanj, storjenih v letu 1955. Na zmanjšanje števila kaznivih dejanj, storjenih na škodo splošnega ljudskega premoženja, so po našem mnenju vplivali organi delavskega samoupravljanja, ki ne dopuščajo več toliko možnosti za izvrševanje kaznivih dejanj ter so tudi pri nameščanju oseb kritičnejši in v veliki večini odpuščajo osebe, ki so nagnjene h kriminalu. K temu je mnogo pripomogla tudi razprava o varovanju splošnega ljudskega premoženja, katera je bila na skupni seji sveta za gospodarstvo in pozneje na zboru proizvajalcev okraja Ljubljane.

3. Kazniva dejanja otrok in mladoletnikov

Mladoletniki in otroci so v letu 1956 storili 513 kaznivih dejanj, kar predstavlja 9,4 % celoletne zločinstvenosti v okraju. Število kaznivih dejanj mladoletnikov in otrok je za 35,8 % večje kot v letu 1955. Podatki o mladinski kriminaliteti za leto 1955 zaradi spremembe območja okraja niso docela točni, zaradi česar je porast te kriminalitete nekoliko prevelik, vendar v resnici še vedno tolikšen, da ne smemo podcenjevati porasta teh pojavov.

V gornjem številu (513) so zajeta vsa kazniva dejanja otrok in mladoletnikov, ne glede na to, ali so kazensko odgovorni ali ne. Od tega števila smo storilce v 238 primerih izročili javnemu tožilstvu, v vseh ostalih primerih pa smo postopek zoper njih končali tako, da smo razgovarjali z njihovimi starši, vodstvi šol, socialnovarstvenimi organi oz. zavodi ali njih zadeve kako drugače nekazensko uredili.

Kaznivih dejanj zlorabe uradnega položaja je bilo 73. S temi kaznivimi dejanji se navadno najbolj grobo kršijo zakoniti predpisi. Skoraj polovica v trgovinah, kmetijskih zadrugah.

Med ostalimi kaznivimi dejanji je bilo: 8 kaznivih dejanj zoper človeško zdravje; 8 kaznivih dejanj zoper delovno razmerje, pri katerih gre v večini primerov za kratenje pravic iz socialnega zavarovanja; 25 kaznivih dejanj zoper svobodo in pravice državljanov, med katerimi so najpogostejša kazniva dejanja ogrožanja varnosti (grožnje) in kazniva dejanja kršitve nedotakljivosti stanovanja (vdor v tuje stanovanje) in tri kazniva dejanja zoper oborožene sile (izmikanje vojaški službi s povzročitvijo nezmožnosti zanjo).

Med kaznivimi dejanji zoper čast in dobro ime, katerih je bilo 75, je večina takšnih, s katerimi so storilci žalili državo, njene organe in predstavnike. Skoraj vsa ta dejanja so bila storjena v vinjenem stanju.

Kazniva dejanja, s katerimi je bilo v letu 1956 oškodovano splošno ljudsko premoženje, so bila:

	Št. k. d.	Št. storilcev	Skoda
zoper družb. in zas. premož.	825	717	36.229.724
zoper splošno var. lj. in premož.	177	128	92.870.204
zoper javni red in prav. prom.	18	17	569.655
zoper narodno gospodarstvo	246	295	116.438.357
zoper uradno dolžnost	242	236	47.756.482
	1448	1393	293.864.422

Mladoletniki in otroci so lani storili 286 tatvin (navadne in majhne), 67 vlomnih tatvin, 72 pobegov in poskusov pobegov, 20 goljufij itd. Z vsemi storjenimi kaznivimi dejanji so na družbenem in zasebnem premoženju napravili 3.542.000 dinarjev škode.

Med tovrstnimi delinkventi je bilo 29 % otrok, 23 % mlajših mladoletnikov in 49 % starejših mladoletnikov. Med storilci je bilo lani 56 deklet ali 13 % (leta 1955 11,6 %). Število storilcev se je v primerjavi z letom 1955 povečalo za 71,2 %.

Med mladoletniki-storilci je bilo: 116 vajencev, 92 učencev osnovnih šol, 73 dijakov, 93 delavcev, 37 kmečkih sinov in hčera itd. Lani je 184 storilcev ali 40,6 % mladoletnih delinkventov izvršilo kazniva dejanja v 71 mladoletnih združbah. V sosterilstvu z odraslimi pa je kaznivo dejanje storil vsak 11. mladoletni delinkvent.

Med lani obravnavanimi mladoletniki je 77 povratnikov ali 17,9 % vseh mladoletnih storilcev, ki so izvršili največ tatvin, posebno vlomnih.

Da bi bilo med mladoletniki in otroki čim manj negativnih pojavov, zlasti pa kaznivih dejanj, smo mnogim vzgojno zanemarjenim otrokom preskrbeli skrbnike, pogostejše smo razgovarjali s tistimi starši, ki so v vzgojnem pogledu popolnoma v redu, vendar so njihovi otroci storili kazniva dejanja; na negativne pojave med našo mladino smo posebej opozarjali šolska vodstva, internate, nekatere gospodarske organizacije, kakor tudi društva prijateljev mladine.

Vzroki naraščanja zločinstvenosti med mladoletniki in otroki so zelo različni. Najbolj so značilni vplivi odraslih napeljevalcev, sosterilcev, vpliva alkohola, spolne nemorale pri odraslih, pri pobegih cilj o boljšem življenju v tujini, avanturizem itd. Posebno je izpostavljena mladina, ki prihaja iz podeželja v mesto ter je zaposlena po raznih gradbiščih ali se uči različnih obrti. Vplivi okolja pa so v teh primerih takšni, da mlado

letnikom ne dajejo pravilnih zgledov.

Od 513 kaznivih dejanj so mladoletniki in otroci storili 295 kaznivih dejanj v Ljubljani, 62 v Litiji, Kamniku, Domžalah in Vrhniki ter 156 na območju izrazitega podeželja.

Lani je od doma pobegnilo 85 otrok in mladoletnikov, iz vzgojnih zavodov na območju okraja pa 95.

Odrasli storilci so nad otroki in mladoletniki storili 65 kaznivih dejanj, kar predstavlja 1,32 % celotne kriminalitete polnoletnih delinkventov v okraju. Odrasli so storili 27 kaznivih dejanj zanemarjanja otrok in grdega ravnanja z njimi, 9 nečistih dejanj z otroki, 5 posilstev, 5 kaznivih dejanj spolnega obževanja z zlorabo položaja, 9 kaznivih dejanj zoper življenje in telo, 3 kazniva dejanja krvoskrustva itd. Pri prometnih nesrečah je bilo telesno poškodovanih 39 otrok, eden pa je zaradi tega izgubil življenje. V vseh navedenih primerih smo storilce kaznivih dejanj nad mladoletniki kazensko preganjali.

4. Cestno prometna varnost

V okraju Ljubljana je registriranih 4865 motornih vozil, med katerimi je 1814 motornih koles, 1608 osebnih avtomobilov, 1128 tovornih avtomobilov in 315 raznih vrst motornih vozil (avtobusi, trolejbusi, specialni avtomobili in traktorji). Število registriranih motornih vozil se je lani povečalo za 465 vozil ali 11 %, kar je za 4,5 % nad predlanskim republiškim povprečjem.

Voznikov-amaterjev je v okraju 5692, poklicnih voznikov pa 2325. Med vozniki motornih vozil je tudi 175 žensk. Lani je polagalo vozniške izpite 940 kandidatov več kot leta 1955. Od skupnega števila je pri izpitih padlo 28,6 % kandidatov.

Preteklo leto je bilo na območju okraja 835 cestno prometnih nesreč, kar predstavlja nasproti letu 1955 12,8 % porast. Če primerjamo porast števila motornih vozil s porastom prometnih nesreč vidimo, da število prometnih nesreč narašča hitreje od števila motornih vozil. Zaradi tega smo v preteklem letu storili vrsto najrazličnejših ukrepov za izboljšanje cestno-prometne varnosti in discipline.

Samo v Ljubljani se je zgodilo preteklo leto 484, v letu 1955 pa 495 prometnih nesreč. V odstotkih izraženo: v Ljubljani se je zgodilo leta 1956 37,9 % prometnih nesreč, leta 1955 pa 68,5 %. Razlika znaša 10,6 %, kar dejansko pomeni, da smo v sami Ljubljani znatno izboljšali cestno-prometno varnost.

Izmed 835 cestno prometnih nezgod je bilo 443 takšnih, pri katerih so bili ljudje telesno poškodovani. Lani je bilo zaradi tega 28 oseb mrtvih, 553 pa laže ali hujše telesno poškodovanih. Mrtvih je bilo 9 kolesarjev, 7 pešcev, 9 voznikov motornih vozil, dva motorista in 1 voznik vprežnega vozila. Telesno poškodovanih pa: 204 kolesarjev, 112 pešcev, 121 voznikov motornih vozil, 24 voznikov vprežnih vozil, 87 motoristov in 5 ostalih koristnikov javnih cest.

Po mesecih je bilo največ nesreč v oktobru, juliju, septembru itd. Povprečna škoda, ki odpade na posamezno nesrečo znaša okoli 30.000 dinarjev.

Glavni vzroki cestno-prometnih nezgod, ki so jih povzročili vozniki motornih vozil, so: neupoštevanje prednosti, nepazljivost, alkohol, neprimerna hitrost itd.

Za izboljšanje cestno-prometne varnosti in discipline smo storili preteklo leto vrsto najrazličnejših ukrepov, tako preventivnih, propagandnih kakor tudi represivnih.

Zaradi prenikajočega števila miličnikov-usmerjevalcev smo za to službo honorarno zaposlili 118 studentov. Na križišču pred Delavskim domom je bil nameščen semafor, na nekaterih ostalih križiščih pa bodo postavljeni letos. Preglede motornih vozil izvršujemo strogo in dosledno. Prav tako so strogi izpiti za voznike motornih vozil.

Glede populariziranja cestno-prometnih predpisov smo posvetili posebno skrb šolskim otrokom in dijakom, katerim smo priredili 42 predavanj, ki so bila spremljana s filmi ali diapozitivi. Organizirali smo še razna pionska tekmovanja in druga predavanja. Sodelovali smo z uredništvom raznih revij in časopisov, v katerih smo objavljali članke o prometnih nesrečah, fotografije nesreč itd. Lani smo razstavili pred Ajdovščino v Ljubljani razbitine tovornega avtomobila Ljubljanskih mlekarov, kar je na državljane napravilo močan vtis. Ob novem letu pa smo za koristnike javnih cest pripravili čestitke in nagradili še 7 voznikov motornih vozil.

Zaradi storjenih cestno-prometnih nesreč smo kazensko preganjali 118 oseb, sodniki za prekrške so kaznovali 1332 kršiteljev, miličniki pa v mandatom postopku 21.955, kar je za 13.628 oseb manj kot leta 1955. Zaradi suma vinjenosti ob storitvi cestno-prometnih nesreč je bila 334 osebam odvzeta kri, ki je samo v 66 primerih pokazala negativen rezultat. Vozniška dovoljenja smo začasno odvzeli 191 voznikom motornih vozil, ker so slabo poznali cestno-prometne predpise, uživali alkoholne pijače itd.

V letu 1956 smo dali 375 soglasij za popolne ali delne zapore cest, pri čemer smo izvršili tudi ogleda na samem kraju.

5. Varnost železniškega prometa

V preteklem letu je bilo na območju okraja 32 nezgod v železniškem prometu, kar je nekoliko manj kot v letu 1955. Škoda, nastala zaradi nezgod, je v primerjavi z letom 1955 neprimerno večja in znaša okoli 69.600.000 dinarjev. Pri železniških nesrečah je zgubilo življenje 7 železničarjev, med potniki pa je bilo 35 oseb laže, 9 pa hujše poškodovanih. Na železniških progah je bilo do smrti povoženih 5 oseb, 10 oseb pa je pod vlakom napravilo samomor. Nezgode v železniškem prometu nastajajo predvsem zaradi neupoštevanja prometno varnostnih predpisov, malomarnega opravljanja službe, pa tudi zaradi zastarelosti voznega parka, varnostnih naprav in objektov.

Na železnici in v železniških objektih je bilo storjenih 150 kaznivih dejanj ali 38 % manj kot leta 1955. Med kaznivimi dejanji prevladujejo tatvine in zatajitve.

Z vsemi kaznivimi dejanji in železniškimi nezgodami je bilo okoli 73.540.000 dinarjev škode ali 35,2 % več kot leta 1955. Zaradi zmanjšanja kaznivih dejanj in železniških nezgod smo imeli z vodilnimi osebami železniških podjetij več konferenc in posvetovanj. Dobri rezultati takšnega sodelovanja so se kmalu pokazali.

Na odprtih progah je bilo več primerov poškodovanja signalnih in varnostnih naprav, katera so večinoma storili otroci. Na ta vprašanja smo opozorili tudi pristojna šolska vodstva.

III. JAVNI RED IN MIR

Iz tega področja poročamo o zadevah, ki jih ureja zakon o prekrških zoper javni red in mir, zakon o pravem položaju verskih skupnosti in predpisi, ki zadevajo področja: prikazovanje filmov, društev, tiska,

pobiranja prostovoljnih prispevkov, itd. ter o določenih vprašanjih iz odlokov ljudskih odborov o javnem redu in miru ter zavarovanju in vzdrževanju javnega reda in mira.

Tajništvo za notranje zadeve si pri svojem delu prizadeva, da bi bilo kržitev teh predpisov čim manj. Državljanje na večino kršitev samo opozarjamo, z njimi razgovarjamo, urejamo določena vprašanja z drugimi upravnimi organi, ustanovami, organizacijami itd. Kršitelje pa izročamo tudi sodniku za prekrške, v primeru kaznivih dejanj pa tudi javnemu tožilstvu.

V letu 1956 je bilo iz tega področja v postopku 5105 oseb, kar je za 18,7 % manj kot leta 1955 (6278). V številu 5105 so vštete tudi osebe, zoper katere nismo kazensko ali upravno kazensko postopali, marveč smo njihove zadeve uredili z razgovorom ali kako drugače. Disciplina se je, kakor vidimo, na tem področju precej izboljšala. Število posameznih vrst prekrškov ni poseben nastalo, celo ne tam, kjer smo dosledneje ukrepali.

1. Pretepi, pijančevanje, nespodobno vedenje

Najpogostejši prekrški so pretepi, prepri, nespodobno vedenje, posebno držno in surovo vedenje in pijančevanje, katerih je bilo 2539 ali 10,3 % manj kot leta 1955. V okraju je 51 delavskih naselij z okoli 4500 sezonskimi delavci, ki so navadno najpogostejši kršitelji. Vzrok temu pojavu je predvsem vinjenost, ki pride posebno do izraza v gostilnah, na veseliceh itd. Gospodarske organizacije se še vedno premalo zavedajo odgovornosti za sezonske delavce in jim ne nudijo pravega razvedrila ter vzgoje.

Do iztrežnitve smo pridržali 1629 ali 19,5 % oseb manj kot v letu 1955 (2023). Mnoge vinjene osebe, ki niso povzročale neredov, pa smo odpeljali na njihove domove, da smo jih zavarovali pred nezgodami. Do nezvesti ali do onemoglosti pijane kršitelje odpravljamo v splošno bolnišnico, kjer jim najprej nudijo zdravniško pomoč.

Vinjene osebe so uslužbenke I.M. ki so vzdrževali red, v 16 primerih tudi fizično napadle.

2. Potepuštvu, delomrzištvu in beračenju

Zaradi potepuštvu, delomrzištva in beračenja smo imeli v postopku 323 oseb ali 43,1 % manj kot leta 1955. Med delomrznimi je bila komaj četrtina oseb iz območja okraja. Med njimi je bilo okoli 70 % takšnih, ki so bili stari do 35 let in sposobni za delo, katerega se nočejo oprijeti. Ker je med potepuhi in delomrznimi navadno precej kriminalcev, smo z različnimi ukrepi represivne in preventivne narave, uspeli zlasti v mestu zmanjšati tudi število tatvin.

Z beračenjem se ukvarjajo predvsem starejše osebe, ki so zaradi slabega zdravja ali telesne moči nespodobne za fizično delo. V zadnjih dveh letih pa nam je uspelo 35 beračev izročiti v domove onemoglih. Nekateri berači prejemale tudi socialne podpore, katere pa navadno zapijejo. Značilen je primer J. F. iz Ljubljane, katera je bila že večkrat zasačena pri beračenju. Ko je bila 27. XI. 1956 prijeta, je imela pri sebi 1300 dinarjev, v kovčku 75.000 dinarjev, v Mestni hranilnici ljubljanski pa ima vložnih 100.000 dinarjev.

3. Igre na slepo srečo in vedeževanje

Zaradi iger na slepo srečo smo imeli v postopku 124 oseb ali 5 več kot leta 1955. Zaradi ostrih ukrepov proti hazarderjem se igranje na slepo

srečo ni posebno razširilo. V nekaterih ljubljanskih gostinskih lokalih so shajališča hazarderjev, ki igrajo večsiti tudi za vsote nad 20.000 dinarjev. Nekateri hazarderji so bili kaznovani z zapornimi kaznimi, ostali pa z denarnimi.

Med 11 vedeževalci, ki so v okraju, je bilo v postopku 5 žensk. Ne-katere se kljub večkratnim kaznim še naprej ukvarjajo s temi posli.

4. Zvodništvo in prostitucija

Lani smo ukrepali proti trem moškim in eni ženski, ki so se ukvarjali z zvodništvom in napeljevali mlada dekleta na pot prostitucije. Prostitutkam so dajali na razpolago tudi prostore ali so se celo sami udeleževali raznih nemoralnih početij.

Na tem področju je bilo v postopku 129 žensk, med katerimi se je le 42 ukvarjalo s prostitucijo. Med njimi je samo 18 prostitutk iz Ljubljane, ostalih 24 pa je bilo iz drugih okrajev.

Tajništvo z najrazličnejšimi ukrepi onemogoča prostitucijo. Zlasti posvečamo posebno skrb dekletom, ki prihajajo v mesto iz podeželja in mladoletnicam, za katere menimo, da bi zaradi okoliščin, v katerih žive, lahko postale prostitutke.

Na splošno prostitucija ni poseben problem.

5. Lažne vesti, klevetanje predstavnikov oblasti in družbene ureditve

Razširjevalce vesti in stale smo v 36 primerih izročili javnemu tožilstvu, v ostalih primerih pa so bili upravno kaznovani. Precej cseh je lažne vesti ali klevete širilo v vinjenem stanju.

6. Društva

Na območju okraja deluje 1073 registriranih društev (leta 1955 1005), od katerih je 134 kulturno-prosvetnih, 107 strelskih, 279 gasilskih, 165 društev RK, 685 pa ostalih društev kot strokovnih, športnih, tabornskih, šahovskih, lovskih, invalidskih, študentskih, filatelističnih itd. Med letom je bilo registriranih 93 društev, iz društvenega registra pa smo črtali 24 društev. V Ljubljani ima sedež 142 republiških društev in 3 društva z delovnim področjem za vso državo.

7. Prireditve, pobiranje prostovoljnih prispevkov, stanovanjska vprašanja in drugo

Lani smo sprejeli 4443 prijav za različne kulturne, športne in zabavne prireditve. To število je za 1713 prijav večje kot leta 1955. Prireditve smo prepovedali le trem prirediteljem.

Med prireditelji je bilo 2227 gostinskih podjetij in zasebnih gostišč, 908 društev, 500 družbenih organizacij, 403 gospodarskih organizacij, uradov in ustanov itd.

Zanimivo je, da je število prireditvev gostinskih podjetij in zasebnih gostišč naraslo za 280 %. Preteklo leto je bilo razmerje med kulturnimi in zabavnimi prireditvami 1 : 9.

Neprijavljenih prireditvev je bilo 76, večino prirediteljev smo predlagali v upravno kaznovanje.

Prošnje za pobiranje prostovoljnih prispevkov je bilo vložnih 156, nedovoljenega zbiranja pa je bilo 19 primerov. Leta 1955 je bilo razmerje med dovoljenim in nedovoljenim pobiranjem prostovoljnih prispevkov 31 : 69, leta 1956 pa 87 : 13. Iz teh razmerij vidimo, da se je disciplina na tem področju znatno izboljšala.

Leta 1955 je bilo v okraju precej večjih prireditvev, med katerimi omenjamo samo smučarsko tekmovanje v skokih v Šiški, prvomajsko paradno avto-moto dirko v Podutiku, water-polo tekmo med ZSSR in Jugoslavijo, nogometno tekmo med repre-

zentancama Kitajske in Slovenije itd. Vseh večjih prireditvah in obiskov tujih delegacij se je udeležila množica prebivalstva, kar je zahtevalo od nas mnogo ukrepov. Pri tem so nam pomagali mnogi državljani, ki so kot reditelji precej pripomogli k nemotenemu poteku.

Za zavarovanje izvršitev odločb stanovanjskih organov smo prejeli 111 vabil. Zaradi iskanja pomoči in zaščite zakonitosti pri urejanju stanovanjskih zadev (česarav ne spada v našo pristojnost) se je zaradi zupanja obrnilo na nas okrog 260 državljanov (predvsem podnajemnikov).

8. Bivanje inozemcev pri nas

Ob koncu leta 1956 je bilo na območju okraja stalno naseljenih 882 tujih državljanov. Med stalno nastanjenimi tujimi državljani je 459 Italijanov, 111 Avstrijcev, 104 Čehov, 53 Nemcev, 34 ZDA, 14 Poljakov, 13 Francozov, 10 Romunov itd. Med državljani Italije je 85% oseb slovenske narodnosti, med državljani Avstrije pa 68%. Večina stalno nastanjenih inozemcev je prišla v FLRJ po II. svetovni vojni.

Med letom se je izselilo iz okraja oz. iz FLRJ sploh 45 tujcev, državljanstvo FLRJ pa je sprejelo 21 inozemskih državljanov. Zadrževanje stalnih inozemcev je v glavnem dobro. Kršitve in kazniva dejanja so se pri njih pojavljale v istem razmerju kot pri naših državljanih.

Leta 1956 je prišlo na območje okraja 30.607 prehodnih inozemcev (leta 1955 40.248), kar je za 23,96% manj kot leta 1955. Med tujci je bilo: 5557 Nemcev, 4952 Italijanov, 3745 Avstrijcev, 2958 Angležev, 2801 Francozov, 2128 Amerikancev, 1350 Dancev, 1109 Švicarjev, 979 Belgijcev itd.

V primerjavi z l. 1955 je obisk inozemcev v preteklem letu po vsinem redu števila obiskov najbolj narasel pri naslednjih tujih državljanih: Madžarih, Poljaki, Finci, Čehoslovaki, Kanadčani, Avstralcji itd. Najbolj padel pa pri Turkih, Holandcih, Nemcih, Švedih, Norvežanih, Avstrijcih, Angležih, Belgijcih, Dancih, Italijanih, Švicarjih, Amerikaneh in Rusih.

Med prehodnimi tujci se je v primerjavi z letom 1955 zmanjšalo število obiskov zasebnikov za 40%, število inozemskih trgovcev za 25%, število turistov pa za 21%. V preteklem letu je prvič po letu 1948 prišlo do večjega števila tujcev iz vzhodnoevropskih držav. Zadržanje tujcev je bilo boljše kot druga leta. Zaradi šovinističnih izpadov sta bila kaznovana le dva Avstrijca.

IV. LJUDSKA MILICA

Pri ljudski milici je bil v preteklem letu dosežen znaten napredek, zlasti v pogledu demokratičnejših postopkov, kulturnejših odnosov do državljanov, hitrejšem in učinkovitejšem ukrepanju, kakor tudi v strokovnem izpopolnjevanju ter utrjevanju reda in discipline v njenih lastnih vrstah. Ti rezultati so predvsem odraz precejšnjega truda tajništva za notranje zadeve kot celote.

V okraju je 28 terenskih postaj LM, prometni vod, železniška LM, oddelek konjenice in godba LM.

Na splošno število miličnikov na podeželskih postajah LM zadostuje potrebam, slabše pa je v tem pogledu v mestu. V Ljubljani je bilo posebno pereče vprašanje pomanjkanje prometnih miličnikov. S honorarnimi uslužbenci-študenti ljubljanske univerze smo dokaj dobro uredili ta problem.

Doslej so miličniki imeli pri odkrivanju kaznivih dejanj, prekrškov

in drugih negativnih pojavov največ uspeha ravno v preteklem letu. Posebno dobre rezultate so dosegli pri odkrivanju tatov koles, žeparjev in vlomilcev. Med ovadbami, ki so jih obravnavali sodniki za prekrške, je nad 80% ovadb, ki so jih dostavili miličniki. Ovadb kaznivih dejanj so sestavili nad 70% od celotnega števila ovadb kaznivih dejanj. Uspehi LM na ostalih področjih notranjih zadev so prav tako zelo vidni.

Število miličnikov v Ljubljani je nizko predvsem zaradi pomanjkanja stanovanj. Stanje na podeželskih postajah je v tem pogledu znatno boljše. Preteklo leto je o stanovanjskem vprašanju miličnikov razpravljalo tudi svet za notranje zadeve in splošno upravo OLO, ki je priporočil občinskemu LO, naj dosedanja stanovanja miličnikov ostanejo rezervirana samo za miličnike, t. j. da se v primeru izselitve dosedanjega najemnika-miličnika zopet dodelijo miličniku, in naj pri dodeljevanju stanovanj prednostno upoštevajo miličnike. Ob razpravi o proračunu pa je bil svet mnenja, naj bi se za miličnike — v bodoče iz investicijskega kredita za gradnjo stanovanj — zgradilo najmanj 50 stanovanj.

Da je stanovanjsko vprašanje miličnikov res pereče, lahko ugotovimo iz naslednjih podatkov. V Ljubljani je 30 poročenih miličnikov brez stanovanj, 72 pa jih živi z veččlanskimi družinami v neprimernih in zdravju škodljivih stanovanjih, celo v barakah, kletih, skladiščih itd. Precej miličnikov je takih, ki sicer imajo stanovanje, so pa tudi po 10 do 17 km oddaljena od službenega mesta.

Nekateri občinski ljudski odbori so za ureditev oz. dopolnitev postaj LM dali precejšnja sredstva. Med temi prednjačita zlasti občinska LO Črnuče in Vrhnika.

Miličniki so svoje dolžnosti v veliki večini uspešno in pravilno opravljali. Vidno se tudi izboljšuje odnos prebivalstva do miličnikov. Državljanji pomagajo miličnikom pri opravljanju njihove službe. Tudi na zunaj je bil posebno viden dober odnos, ko so miličniki ob novem letu prejeli tisoče čestitk in zahval delovnih kolektivov, družbenih organizacij, društev in posameznikov. Prometni miličniki pa so bili celo obdarovani. Da imajo državljani zupanje do LM, je vidno tudi iz tega, da prihajajo na postaje LM v zadevah, ki ne spadajo v področje notranjih zadev in prosijo miličnike za njihova mnenja in pomoč. Vendar imamo še posameznike, ki navadno v vinjenem stanju izzivajo, zasmehujejo in omalovažujejo delo in ukrepe LM ali miličnike celo fizično napadajo. Preteklo leto je bilo v postopku 36 storilcev, ki so miličnike pri opravljanju službe žalili, fizično napadali ali jim celo preprečili uradno dejanje. V vseh teh primerih smo storilce izročili javnemu tožilstvu.

V. DOM LJUDSKE MILICE MAKSA PERCA

Dom Maksa Perca je v sestavu tajništva za notranje zadeve od leta 1955 dalje. V domu predvajamo filme predvsem za mladino, staro od 8 do 14 let, prirejamo družabne plesne s kulturnimi in zabavnimi programi za srednješolsko mladino, pripravili pa smo tudi dve prireditvi za srednješolsko mladino. Srednješolska mladina sestavlja programe sama. Poleg teh prireditvah smo dovolili, da so študenti in dijaki priredili tudi nekaj maturitetnih valet in brucovanj. Pri vseh dru-

žabnih prireditvah, katerih je bilo 37, z udeležbo cca. 10.200 dijakov in študentov, je sodelovala godba LM.

Izvrševanje tehničnih poslov mladinskega kina smo zaupali mladincem, ki svoje naloge opravljata v uniformah LM. Mladini se pred kinopredstavo boro sestavki o delu uslužbencev notranjih zadev, zlasti miličnikov ali govori o vzgojnih poučnih vprašanjih, ki zanimajo mladino. Lani je bilo 520 kino-predstav s 75.939 obiskovalci. Resno predstavje je pomanjkanje novih mladinskih in mladini primernih filmov.

Razen mladini dajemo dom na razpolago tudi družbenim organizacijam in društvom, ki so imele v domu nad 60 sestankov, tečajev, konferenc, sprejemov, proslav itd. Godba LM je imela 83 javnih koncertnih nastopov, sodelovala je pri 36 proslavah, igrala na 203 javnih zabavnih prireditvah ter civilnih pogrebih.

Dom LM Maksa Perca uporablja tudi organi notranjih zadev za razne tečaje, izpite, predavanja in konference. V domu je tudi knjižnica in prostori kriminalističnega muzeja, prometnega kabineta tajništva in menza za uslužbence notranjih zadev.

VI. CIVILNA ZAŠČITA IN POŽARNA VARNOST

1. Civilna zaščita

Protiletalska zaščita se je z zakonom o narodni obrambi preimenovala v civilno zaščito. Njena reorganizacija, ki se je začela lani, še ni v celoti zaključena. Občinski ljudski odbori imajo po novih predpisih glede civilne zaščite večje pristojnosti. Zato so bili v preteklem letu ustanovljeni novi odbori civilne zaščite, katerih je v okraju 23 z 286 člani. V Ljubljani pa je še 44 terenskih odborov s 534 odborniki.

V okraju je 79 industrijskih podjetij, v katerih so odbori civilne zaščite s 528 odborniki in 8575 člani industrijskih enot. Skupno je v občinskih in industrijskih enotah 10.206 članov. Poleg tega števila je še 355 članov v enoti okrajne brigade. Ker se predvideva ustanavljanje novih vrst enot, reorganizacija civilne zaščite še ni dokončana.

Naloge tehnične službe civilne zaščite, kakor gradnja zaklonskih alarmnega omrežja in postavitve telefonskih ter radio zvez, nabava orodja in opreme itd. se izvršujejo v obsegu razpoložljivih sredstev, ki jih imajo občinski LO in okrajni LO. V zadnjem času smo mnogo nalog tehnične službe civilne zaščite prenesli na pristojne upravne organe občinskih ljudskih odborov.

Zaščitni objekti civilne zaščite v Ljubljani bi zadostovali za 37% vseh potreb. Ker pa zaščitni objekti niso enakomerno razporejeni po mestnem območju, je odstotek nezaščitenega prebivalstva še večji. Lokacijo objektov civilne zaščite bo potrebno določiti tudi v ubranističnem načrtu Ljubljane.

V Ljubljani je centralno alarmno omrežje z 11 električnimi sirenam, poleg tega pa je še 34 pomožnih električnih in parnih siren, ki jih imajo industrijska podjetja.

Na območju okraja je bilo od leta 1950 do 1956 721 tečajev civilne zaščite, katere je posečalo 23.055 tečajnikov.

2. Požarna varnost

S temeljnim zakonom o varstvu pred požari je tajništvo pooblaščen, da nadzira upravne organe občinskih LO, gasilske enote, gospodarske organizacije in druge, kako izvršujejo predpise o požarni var-

nosti. Na tem področju smo lani opravili 203 pregleda podjetij, skladišč, delavnic, laboratorijev itd. Zaradi izboljšanja požarne varnosti smo izdali 47 odločb, s katerimi smo pregledanim obratom naložili dolžnost ustanoviti gasilske enote ali nabaviti opremo ali odstraniti pomanjkljivosti. V 97 gospodarskih organizacijah smo pregledali tudi strokovno sposobnost gasilskih enot in uporabnost gasilskih sredstev.

Pri pregledih požarne varnosti v podjetjih smo ugotovili: pomanjkljive električne napeljave; nepravilno skladiščenje surovin, polizdelkov in izdelkov; nezadostno zavarovane peči, ki so pogosto postavljene tudi na neprimernih mestih; nezadostno število gasilskih sredstev, pomanjkljivo vzdrževanje obstoječih gasilskih sredstev itd. Večina vzrokov pomanjkljivega varovanja splošnega ljudskega premoženja pred požari je subjektivnega značaja.

Na območju okraja je bilo v preteklem letu 182 požarov, ki so povzročili cca. 39.654.000 din škode. Splošno ljudsko premoženje je oškodovano za cca. 11.666.000 din ali 29,4% celotne škode. Če primerjamo škodo in število požarov z letom 1955, ugotovimo, da je škoda v letu 1956 za 63% manjša, število požarov pa je naraslo za 82%.

Največ požarov je nastalo zaradi neprevidnosti (37%), gradbenih pomanjkljivosti (16%) itd., za 13% požarov pa ugotavlja vzroke še naša kriminalistična služba.

Na zmanjšanje škode je vplivala predvsem dobro organizirana služba obveščanja ter pravočasne in hitre gasilske intervencije.

V okraju Ljubljana je 211 prostovoljnih gasilskih društev, poklicna gasilska četa v Ljubljani, v 68 večjih industrijskih podjetjih pa so ustanovljene industrijske gasilske enote. Prostovoljni gasilci so intervenirali v 75 primerih, poklicni gasilci pa pri 163 požarih v okraju in 35 reševalnih akcijah ter pri dveh požarih izven okraja (na Komni in v Kidričevem).

Prostovoljno gasilsko društvo je organizirano v okrajno gasilsko zvezo in 23 gasilskih zvez. Prostovoljno gasilstvo ima 9951 članov. Mnoga prostovoljna gasilska društva so še zelo pomanjkljivo opremljena, predvsem jim primanjkuje cevi. Precej vodilnih gasilcev tudi še nima potrebnih strokovnih kvalifikacij. Dotok mladine v prostovoljna gasilska društva je zadnja leta večji, saj je v gasilskih enotah 1588 mladincev in pionirjev. Tudi oprema gasilskih enot v gospodarskih organizacijah je še zelo pomanjkljiva. Predvsem primanjkuje sredstev za gašenje vnetljivih tekočin.

Vse gasilske enote v okraju imajo 48 gasilskih avtomobilov, 257 motornih brizgaln, 79 ročnih brizgaln in 75.000 metrov cevi. Za poklicno gasilsko četo, prostovoljna gasilska društva in gasilske enote gospodarskih organizacij je bilo preteklo leto potrošenih 125.069.914 din.

VII. UPRAVNI POSLI

1. Potovanje v inozemstvo

Preteklo leto je iz območja okraja potovalo v inozemstvo 9712 državljanov FLRJ, kar je za 30,87% manj kot leta 1955. Naši državljani so največ potovali v Italijo, Avstrijo, Nemčijo, Francijo itd.

Na splošno je bil kriterij glede dovoljevanja potovanj v inozemstvo milejši kot pretekla leta, vendar se je število potovanj zelo zmanjšalo. Na zmanjšanje števila službenih potovanj so vplivali: določba, da se 20% dnevnic za potovanje plačuje iz fonda za prosto razpolaganje;

o potovanjih odločajo upravni odbori gospodarskih organizacij; s potovanjem mora soglašati sekretariat izvršnega sveta za blagovni promet itd. S privatnimi potovanji je večina ljudi svojim željam po potovanju v inozemstvo zadostila v letu 1954 in 1955 in ni več toliko potrebe; uvedba individualnih potnih listov pa je močno vplivala na zmanjšanje števila kolektivnih potovanj, ki so se tudi zelo podražila.

V letu 1955 je potoval v inozemstvo vsak 19. prebivalec okraja, v letu 1956 pa vsak 29. Od stalno v okraju nastanjenih tujih državljanov pa jih je potovalo v inozemstvo 500.

2. Prijavno-odjavna služba

Leta 1956 smo evidentirali 10.541 prijav in 10.694 odjav stalnega prebivališča, 9455 sprememb stanovanja, 179.459 prijav in 176.821 odjav začasnega prebivališča. Samo v kartoteki prijavno-odjavne službe je bilo v preteklem letu 391.461 sprememb.

Zaradi zboljšanja prijave discipline smo pregledali 198 gostinskih podjetij, internatov, prenočišč, domov in delavskih naselij. Zaradi neprijavljenih oseb smo predlagali v kaznovanje 25 uslužbencev podjetij in ustanov, ki so dolžna prijavljati osebe, katerim dajejo stanovanje.

V Ljubljani sprejemajo prijave prebivališča postaje LM, na področju pa matičarji, povsod pa tudi gostinski lokali, prenočišča in privatniki, ki imajo dovoljenja za oddajanje sob.

V povezanosti s prijavno-odjavno službo je tudi volilni imenik, ki je v istih prostorih kot upravna služba tajništva. Skupno poslovanje prijavno-odjavne službe in volilnega imenika je zelo pripomoglo za izboljšanje volilnega imenika in njegovga administrativnega poslovanja.

V kartoteko prijavno-odjavne službe so bile preteklo leto vnesene tudi spremembe o preimenovanju ulic in hišnih števil v Ljubljani.

3. Osebnostne izkaznice

Lani je tajništvo izdalo 8375 osebnih izkaznic državljanom FLRJ ter 140 izkaznic tujim državljanom, ki stalno prebivajo na območju okraja. Največ izkaznic je bilo izdanih doraščajoči mladini, ki je dopolnila po uredbi določeno starost. Ljubljansko prebivalstvo dobi osebne izkaznice neposredno na tajništvu, prebivalci iz podeželskih občin pa preko matičarjev. Ker smo zadnje podaljšanje izkaznic opravili v letu 1953/54, podaljšujemo letos osebne izkaznice neprekinjeno od 7. do 19. ure (tudi ob nedeljah in praznikih). Zaposlenim osebam bomo podaljševali osebne izkaznice na njihovih delovnih mestih, če zaposluje podjetje, urad ali ustanova nad 50 oseb.

4. Služba državljanov starih

V letu 1956 smo obravnavali 63 prošnje za sprejem v državljanstvo FLRJ, od teh je bilo 31 oseb naše narodnosti (Primorski Slovenci), 15 oseb je vložilo prošnje za odpust iz državljanstva FLRJ, za spremembo republiškega državljanstva pa je zaprosilo 33 državljanov drugih republik.

Obravnavali smo 267 zaprosil za izdajo listin osebam, ki žive v inozemstvu, za spremembo osebnih imen pa 26 prošnje.

V okraju je 49 matičnih uradov z 41 matičarji in 15 pisarniški uslužbenci. V 8 matičnih uradih ni matičarjev ter opravljajo službo na teh uradih po dvakrat ali trikrat

tedensko matičarji iz sosednjih matičnih okolišev.

Matičarji v okraju Ljubljana so v letu 1956 opravili 12.523 vpisov v matične knjige ter izdali 39.435 izpisov iz matičnih knjig.

Matičarji v vseh krajih izven Ljubljane opravljajo še vrsto najrazličnejših drugih poslov za občinske LO, za tajništvo za notranje zadeve pa sprejemajo vloge državljanov. Resna vprašanja so nezasedena mesta matičarjev. Nizke plače so velika zapreka dotoku v to službo. Preteklo leto je bilo sprejetih 6 matičarjev, razrešenih pa 9 matičarjev. O tem vprašanju je razpravljal tudi Svet za notranje zadeve in splošno upravo Ljubljana, ki je sprejel tudi nekaj zadevnih sklepov in priporočil.

Na območju okraja se sklepajo zakonske zveze v 46 krajih. Izven Ljubljane so poročni prostori urejeni le v 24 krajih, v 16 krajih pa za poroke sploh ni prostorov. Nekateri občinski ljudski odbori ne posvečajo dovolj pozornosti temu vprašanju.

Za izvrševanje nadzorstvenih nalog nad delom matičarjev po vprašanju matične službe ima tajništvo dva matična inšpektorja, ki sta preteklo leto opravila 198 pregledov.

5. Orožje in razstrelivo

Ob koncu leta 1956 je bilo na tajništvu evidentiranih 3233 kosov orožja. Pravne osebe imajo 193 kosov orožja (večinoma za čuvanje). Med letom smo izdali 291 dovoljenje za nabavo orožja, v 13 primerih (pištol) pa smo nabavo odklonili predvsem zato, ker posamezniki niso navedli dovolj utemeljenih razlogov za nošenje orožja.

Lani smo gospodarskim organizacijam in privatnikom izdali dovoljenje za 229.807 kg razstreliva, za 583.021 vžigalnih kapi in za 403.336 metrov vžigalnih vrvice. Na območju okraja je 13 skladišč za razstrelivo, za 6 skladišč pa še nismo izdali dovoljenja za uporabo. Potrošnja razstreliva in skladišča so naši uslužbenci stalno nadzorovali ter ugotavljali zavarovanost razstreliva in vodili evidenco o njegovi uporabi.

Tudi v preteklem letu je bilo najdenega še mnogo različnega razstreliva, kot min, bomb, granat itd., ki izvirajo še iz zadnje vojne. Tega razstreliva je bilo zbrano v teži 9000 kg, katero je bilo razstreljeno pod nadzorstvom strokovnjakov. Ostali sta samo še dve letalski bombi v skupni teži 950 kg, ki sta v strugi Save pri Litiji. Le-te bodo odstranili, ko bo upadla Sava.

Zaradi nepredvidnega ravnanja z razstrelivom in orožjem je bilo 12 nesreč, pri katerih so se tri osebe smrtno ponesrečile, 10 je bilo hudo, 3 pa laže poškodovane. Med mrtvimi in telesno poškodovanimi je bilo 11 otrok in mladoletnikov.

6. Izvrševanje kazni

V izvršitev kazni smo prejeli 1960 sodb in upravnih kazenskih odločb. Zaporno kazen je nastopilo do konca leta 1528 oseb, 443 oseb ali 22,6% pa je zaprosilo za odlok nastopa kazni. Ugodili smo 129 ali 29,1% prošencem. Nastop kazni smo odložili v pretežni večini zaradi bolezni. Lani smo prejeli zaradi izvršitve nadomestnih zapornih kazni 3527 upravnih kazenskih odločb. S temi odločbami so bile izrečene denarne kazni, ki pa jih kršitelji niso plačali pravočasno ali jih niso hoteli plačati.

Lani je bil imenovan tudi nov odbor državljanov za pomoč izpuščenim iz kazensko poglobljivalnih

zavodov. Po sklepu seje sveta za notranje zadeve in splošno upravo oz. po njegovem priporočilu so tudi občinski ljudski odbori ustanovili komisije za pomoč odpuščenim obsojencem.

Okrajni odbor za pomoč odpuščenim je s pomočjo biroja za posredovanje dela prikrbel 67 moških, 27 žensk in 33 mladoletnikov ter skupno 127 osebam zaposlitev. Sklad za pomoč obsojenim, ki se vodi na tajništvu, je znašal v letu 1956 146.650 din, ob koncu leta 1956 znaša saldo tega sklada 40.054 dinarjev.

7. Okrajni zapori

Okrajni zapor tajništva ima tri oddelke. Oddelek za osebe, ki so v priporu odnosno v preiskovalnem zaporu, zoper katere vodi postopek tajništvo za notranje zadeve; oddelek za preiskovance, zoper katere vodi postopek sodišče vse do pravomočnosti sodbe in oddelek za izvršitev kazni. V oddelku za izvršitev kazni so obsojenci, ki so obsojeni na kazen zapora ali strogega zapora do 6 mesecev.

Lani smo odobrili tridnevni dopust 10 obsojencem, 3 obsojenci pa so lahko šli na pogrebe svojcev. Vsi so se v zapor pravočasno vrnili.

Zaporniki prejajo hrano po razpredelnici, ki je predpisana s pravilnikom Zveznega državnega sekretariata za notranje zadeve. Zapornikom redno menjamo posteljno in osebno perilo. V zaporih je tudi hišna bolnica, v kateri se zdravijo vsi zaporniki-bolniki, iz ostalih zaporov in kazensko poglobljivalnih zavodov LRS. V splošni bolnici pa imamo poseben oddelek z bolnišnicami, ki so huje bolni ali čakajo na operacijo.

Uradni zdravnik je v letu 1956 opravil 4886 pregledov obsojencev in priporov. Enkrat tedensko prihaja v pripor tudi psihiater. Okrajni zapor ima laboratorij hišne bolnice, zobno ambulantno in rentgenski aparat.

Stavba, v kateri so okrajni zapori, ima več pomanjkljivosti, kot n. pr.: centralno ogrevanje je zastarelo, v sobah ni tekoče vode, stranišča so izrabljena, vodovodne cevi puščajo, zaporniki leže na slamnicah itd. Svet za notranje zadeve in splošno upravo okrajnega ljudskega odbora, ki je v preteklem letu razpravljal o stanju v okrajnih zaporih, je med ostalim glede zaporov sprejel tudi sklep, po katerem naj bi se okrajne zapore postopoma izboljšalo.

VIII. UPRAVNO KAZNOVANJE

Okrajni sodniki za prekrške so lani kaznovali znatno manj kršiteljev kot leta 1955. Ker pa so v začetku leta 1956 začeli poslovati tudi občinski sodniki za prekrške, o katerih delu so pogosto razpravljali občinski ljudski odbori oz. njihovi pristojni sveti, ki imajo navadno glede upravno kazenske politike dokaj ostrejša stališča, je število lani upravno kaznovanih oseb precej večje. Da ne bi zašli v množično

kaznovanje, smo z občinskimi sodniki o teh vprašanjih na posebnih konferencah večkrat razpravljali in tudi drugače ukrepali v smeri zmanjšanja števila kršitev.

IX. USLUŽBENSKE IN FINANČNO EKONOMSKE ZADEVE TAJNIŠTVA

Preteklo leto je bilo sprejetih v službo 39 uslužbencev in 20 delavcev, razrešenih pa 35 uslužbencev in 13 delavcev. Zaradi neurejenosti stanovanjskih razmer ali slabega zdravstvenega stanja smo premestili 53 uslužbencev.

Na pravno-ekonomski fakulteti v Ljubljani študira 12 uslužbencev, srednjo ekonomsko šolo obiskuje 6 uslužbencev, 6. razred gimnazije 10 uslužbencev, 23 uslužbencev in miličnikov pa je odšlo lani v šole notranjih zadev ali pa jih je dokončalo. Za miličnike sta bila organizirana tudi dva tečaja za upravljanje z motornimi dvokolesi.

Stanovanjska vprašanja so vzrok mnogim odpovedim in premestitvam naših uslužbencev. Trenutno je brez stanovanja 72 uslužbencev, nad 90 uslužbencev pa ima neprimerna, majhna ali zdravju škodljiva stanovanja.

Tudi v preteklem letu je resorna zdravstvena služba sistematično pregledala večino uslužbencev ter ugotovila, da je na splošno zdravstveno stanje uslužbencev tajništva prav slabo.

Preteklo leto je bilo bolnih 486 naših uslužbencev, zaradi česar je bilo izgubljenih 13.627 delovnih dni. Večina obolelih je bila miličnikov. Največ je obolel zaradi angine oz. gripe, zaradi bolezni želodca (miličniki), TBC (miličniki), bolezni ledvic itd.

Disciplinsko sodišče je kaznovalo 18 uslužbencev ali 2%, za disciplinske nerednosti pa je bilo kaznovanih 53 uslužbencev ali 5,4% (vštetih so tudi miličniki).

Preteklo leto smo skrbeli predvsem za tehnično opremo za ureditev prostorov, za nabavo in popravila inventarja tajništva in postaj LM. Nabavili smo precej sredstev za zveze (kot n. pr. postavili manjšo UKV postajo, namestili teleprinterje, uredili javne telefonske govornice z neposredno telefonsko zvezo z 02, opremili in uredili stalno službo, dopolnili postaje LM s telefoni (kupili dva osebna avtomobila, 5 tehničnih avtomobilov, 25 motornih dvokoles, 70 koles itd. Precej sredstev je bilo potrošenih tudi za ureditev in vzdrževanje zgradb tajništva, skladišč in poslopij, v katerih so postaje LM.

Večini postaj LM smo dopolnili in popravili inventar. Opreмили smo jih z novimi žimnicami in umivalniki, prepletkali postelje itd. Mnogim postajam LM smo izmenjali tudi pisalne stroje.

S tem, da smo zmanjšali izdatke za bencin, ustanovili lastno mizarstvo delavnic, poostri nadzor nad porabo pisarniškega materiala, uklenili kovaško delavnico, smo preteklo leto prihranili 5.540.000 din.

B. Poročilo s področja splošne uprave

I. SISTEMIZACIJA DELOVNIH MEST OLO IN OLO

Kmalu po uveljavitvi novega komunalnega sistema je okrajni ljudski odbor na predlog Sveta za notranje zadeve in splošno upravo sprejel odločbo o začasni notranji organizaciji in delovnem področju upravnih organov okrajnega ljudskega odbora in o sistemizaciji delovnih mest.

Ker so se že ob sprejemu odločbe o sistemizaciji delovnih mest uprave OLO in občinskih ljudskih odborov pokazali določeni problemi, je svet v novembru 1955 imenoval komisijo z nalogo, da pregleda organizacijo in utrdi sistemizacijo delovnih mest uprave OLO in občinskih ljudskih odborov in poda nov predlog.

Ta naloga je postala še bolj pe- reča in nujna po sprejemu zveznega

in republiških zakonov o državni upravi, kakor tudi po sprejemu novega statuta OLO, ki je bil sprejet 22. maja 1956.

Republiški zakon o državni upravi je v svojem 70. členu določil, da ljudski odbori z odločbo določijo svojo notranjo organizacijo upravnih organov in sistemizacijo delovnih mest. Odločba o sistemizaciji delovnih mest v upravi okrajnega ljudskega odbora je postala tudi iz tega razloga zastarela. Zaradi tega je bilo treba izdati novo odločbo o notranji organizaciji in delovnem področju upravnih organov.

Glavna razlika med staro in novo notranjo organizacijo uprave okrajnega ljudskega odbora je ta-le:

1. Postavljeno je novo tajništvo za narodno obrambo, kakor to določa uredba o organizaciji odborov, komisij ter republiških in lokalnih upravnih organov za narodno obrambo (Uradni list FLRJ št. 29/56).

2. Novo tajništvo je bilo treba postaviti za finance, ki ga prej ni bilo.

3. Novo je bilo postavljeno tajništvo za delo. Posle tega tajništva je prej opravljalo bivše tajništvo za socialno varstvo in delovna razmerja OLO.

4. Bivše tajništvo za prosveto OLO je dobilo širše področje dela in je bilo preimenovano v tajništvo za šolstvo in izvenšolsko izobraževanje.

Tako ima uprava okrajnega ljudskega odbora z uradom tajnika vred 12 tajništev, 4 samostojne okrajne uprave in inšpektorate ter 6 okrajnih zavodov, okrajnega javnega pravobranilca, senat za prekrške in sodnika za prekrške.

V zvezi s spremembo o notranji organizaciji in delovnem področju je bilo treba spremeniti tudi sistemizacijo delovnih mest, ki je bila prav tako časna.

Posebna komisija iz članov sveta in uprave je pregledala vsa delovna mesta uprave OLO. Nova sistemizacija je postavljena na podlagi predloga te komisije. Prejšnja sistemizacija delovnih mest, sprejeta septembra 1955, je imela skupaj 381 uslužbencev, medtem ko jih sedanja sistemizacija predvideva 369. V tem ni več tehnico osebe. Število sistemiziranih delovnih mest je torej nekoliko nižje od števila delovnih mest v časni sistemizaciji, čeprav je bilo treba po novem zakonu o upravnih organih in po nekaterih drugih posebnih predpisih organizirati še nova tajništva. Dejstvo je, da nalagajo številni predpisi okrajnim ljudskim odborom še vedno vse polno nalog, ki jih mora uprava ljudskega odbora izvrševati, ki bi jih pa mogli po mnenju sveta že sedaj delno ali v celoti prenesti v pristojnost občin. Če bi samo odpravili določbe, po katerih je treba zahtevati soglasje okraja, bi že zelo razbremenili okrajno upravo, da ne govorimo v zvezi s tem o večjih pristojnostih občin.

Ob ustanovitvi novih republiških sekretariats se je pokazal v praksi problem, da želijo imeti v upravi okrajnega ljudskega odbora svoje ustrezajoče organe, s katerimi bi ti sekretariati hoteli poslovati. Na ta način je podana stalna nevarnost, da bi se aparat ljudskih odborov nepotrebno širil, ne pa krčil. Svet je zavzel odločno stališče in poudaril, da je treba odklanjati take tendence in zelo oprežno pristopiti k tistim spremembam v organizaciji uprave ljudskega odbora, ki bi narekovele kakršnokoli zvišanje števila uslužbencev. Načelo, ki je bilo postavljeno že v začetku lanskega leta, je, da se mora aparat okraj-

nega ljudskega odbora krčiti, ne pa širiti. To načelo je vodilo tudi svet, ko je obravnaval novo odločbo o sistemizaciji delovnih mest, ki je nižja, kot pa je bila stara sistemizacija. Svet je mnenja, da je tudi ta časna in da jo bo treba ponovno preveriti v smeri zmanjševanja števila uslužbencev. Krčenje bo možno oz. potrebno posebno v tistih službah, ki imajo večje število uslužbencev zaradi pomoči občanom, ki je bila v prvem letu formiranja komunalnega sistema potrebna in nujna, so pa to pristojnosti, ki so v glavnem ali pa izključno občinske.

Na predlog sveta je okrajni ljudski odbor na skupni seji obeh zborov septembra 1956 sprejel novo odločbo o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest v upravi ljudskega odbora.

Vse te spremembe so narekovele potrebo po določenih vskladitvi organizacije okrajnega ljudskega odbora in tudi občinskih ljudskih odborov z novimi zakoni, ki so zahtevali neko enotnost v organizaciji uprave. Tako mora biti tudi organizacija uprave občinskih ljudskih odborov, z malimi izjemami, v glavnem enotna za vse občine, da se laže doseže potrebna povezava posameznih upravnih organov oziroma služb. Brez tega si je težko misliti dobro in hitro funkcioniranje uprave.

Pri pregledih sistemizacije delovnih mest občin, ki jih je opravila komisija, oziroma pri potrditvi odločb o sistemizaciji je bilo treba predvsem paziti na to, da se je določilo takšno število delovnih mest, ki naj bi bilo v skladu z dejanskimi potrebami in ekonomsko sposobnostjo občin. Doseči je bilo treba tudi določeno enotnost v sistemu delovnih mest. Sistemizacija delovnih mest je bila do tedaj slabo urejena in ni nudila dobrega pregleda.

V zvezi z reorganizacijo občinske uprave je bila zato potrebna študijska obdelava, ki naj bi imela predvsem primerjalni značaj. Gotovo je, da tako izdelana sistemizacija še vedno ni rešila vseh problemov, svet pa si je prizadeval za tem, da najde v danih pogojih najbolj ugodno rešitev. Studij organizacije in sistemizacije občin in njene uprave bo treba še nadalje temeljito proučevati, ker se zavedamo, da je neresenih še dosti problemov. Predvsem pa je važno, da zajezimo sicer rahlo, a vztrajno rast občinskega aparata.

Komisija je razdelila občine v tri skupine, in sicer na velike, srednje in male. Ta razdelitev je prišla do izraza tudi v občinskih statutih.

Komisije, ki so pregledovale sistemizacijo delovnih mest, so v glavnem skušale doseči enotno organizacijo posameznih vrst občin, čeprav je ostala odprta še vrsta vprašanj. Potrebno je posebej poudariti, da je bila osnovna ugotovitev vseh, da so obstajale skoraj v vseh občinah močne tendence po zvišanju delovnih mest, in to pogosto brez utemeljenega razloga. Precej občin je hotelo s številnimi nestrokovnimi uslužbenci reševati problem zasedbe delovnih mest in delovne sposobnosti. Taka praksa je napačna, ker ne rešuje strokovnega vprašanja in delovne sposobnosti aparata občine in ima občina kvečjemu izgubo, ker po nepotrebnem obremenjuje proračun. Pravilna orientacija je številčno majhen, a strokovni aparat. To seveda za zdaj povsod še ni možno, je pa treba s perspektivnim in smotrnim štipendiranjem to doseči. Čeprav se je marsikje ugotovilo, da občinam manjkajo strokovni uslužbenci, je bilo prav tako tudi ugotovljeno, da so marsi-

kje zahteve po novih strokovnih uslužbencih pretirane in neutemeljene.

Ugotovljeno je bilo tudi, da hočejo nekatere občine ustanovljati posebne organizacijske enote (oddelke, odseke), čeprav ni za to potrebe. Ta težnja je bila predvsem tam, kjer so hoteli reševati posamezna kadrovska vprašanja, s položajnim dodatkom pa stimulirati uslužbenca. Prav tako so često reševali kadrovske probleme z uvajanjem položaja šefa odseka ali samostojnega referenta, ne da bi bila za to vedno podana potreba. Tako reševanje je do neke mere razumljivo in morda celo upravičeno, posebno tam, kjer je težko dobiti strokovni kader. Vendar to ni pravilno in je treba take primere reševati z izrednimi plačili. Vsi ti pojavi pa so brez dvoma povezani s problemom pomanjkanja strokovnega kadra. Zato tam, kjer občina resnično teži za urejenim poslovanjem, to pa je verjetno povsod, vse take nepravilnosti ne bi bilo treba takoj najostreje obsoditi. Take posamezne primere in situacije bomo verjetno morali še nekaj časa tolerirati.

Glede posameznih strokovnih oziroma inšpekcijskih služb je svet zastopal stališče, da je treba dogovoriti med občinami te službe urediti za več občin skupaj (n. pr. agonomi, sanitarni inšpektorji, veterinarji, tržni inšpektorji, sodniki za prekrške i. pd.). Ti uslužbenci bi bili sistemizirani samo pri eni občini, kjer bi bili v rednem službenem razmerju in prejemali plačo, medtem ko bi ostale občine, za katere ti uslužbenci le deloma opravljajo to službo, teh delovnih mest ne sistemizirale, temveč bi v svojih proračunih predvidele le honorar, ki bi ga mesečno odvajale občini, kjer so ti uslužbenci sistemizirani. Tako stališče so občine sprejele.

Ugotovljeno je bilo dalje tudi to, da imajo občinski uslužbenci nazive, ki ne ustrezajo delu, ki ga dejansko opravljajo. Takih in podobnih primerov je precej in jih bo treba postopoma popraviti.

V mnogih primerih občine — v kratkih časovnih razdobjih — premeščajo uslužbence z enega delovnega mesta na drugo, in to brez pravega razloga. Takšen način premeščanja ni v skladu s pravilno kadrovske politiko, ker slabi strokovnost občinske uprave in ustvarja zmedo v nazivih in končno škodi delu in ugledu občine.

Pri pregledu zasedbe krajevnih uradov je ugotovljeno prilično nesorazmerje zaposlenega osebja med posameznimi uradi: n. pr. krajevni urad z večjim številom prebivalcev zaposluje samo maticarja, medtem ko imajo nekateri krajevni uradi z manjšim številom prebivalcev tudi po tri uslužbence. Ti primeri nam kažejo, da bo treba zasedbo krajevnih uradov še posebej proučiti.

II. DOPOLNILNE PLACE

S sprejetimi novimi odločbami o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest v občinskih upravah je nastala nujna potreba, da se s temi odločbami vskladijo tudi odloki o dopolnilnih plačah in položajnih dodatkih. Posebej je bilo treba urediti tudi višino dopolnilnih plač uslužbencev uprav za dohodke glede na specifičnost njihove službe in po navodilih priporočila bivšega Državnega sekretariata za splošno upravo in proračun LRS. Svet je sprejel določena načela, ki naj se upoštevajo pri sestavi odlokov o dopolnilnih plačah in položajnih dodatkih, nakar so bila dana za se-

stavo teh odlokov občinam ustrezna navodila.

Pregled dopolnilnih plač občinskih uslužbencev je pokazal, da se je odstotek dopolnilnih plač glede na število sistemiziranih delovnih mest in v primerjavi s prvimi odloki o dopolnilnih plačah, ki so bili sprejeti decembra 1955, povečal od 52,7 na 71,8 %, t. j. za 18,1 %. Razlog za to povečanje je često upravičeno in je predvsem v tem, da so občinski ljudski odbori na ta način skušali reševati kadrovske vprašanje. Pri občinih so se organizirala tudi taka službena mesta, ki so upravičeno terjala določitev dopolnilne plače.

Občinski ljudski odbori so pošiljali individualne odločbe o določitvi dopolnilnih plač okrajnemu ljudskemu odboru v oceno zakonitosti. Od 362 odločb, poslanih v oceno zakonitosti, je bilo zavrnjenih 72. Vzroki, zaradi katerih so bile odločbe zavrnjene, so bili v glavnem tile:

1. odločbe so bile izdane za delovna mesta, ki niso bila sistemizirana oziroma niso bila določena v odločbi o sistemizaciji delovnih mest;

2. zneski, ki so bili določeni v odločbah, so presegali maksimalni znesek, ki je bil določen v odloku o dopolnilnih plačah za zadevno delovno mesto;

3. v odločbi ni bila navedena strokovna izobrazba (naziv), ki je bila uslužbencu priznana ali pa ni bilo navedeno delovno mesto, ki ga uslužbenec zaseda;

4. odločbe niso vsebovale zakoničnih določil, delovna mesta so bila opisana drugače kot v odločbi o sistemizaciji delovnih mest ipd.

O dopolnilnih plačah in funkcijah dodatkih bo treba letos izdelati temeljito analizo, ker so se v praksi pokazale marsikateri nepravilnosti, neskladnosti in nelogičnosti. Zaradi tega so se prvotna načela, ki so bila dana občinam, v praksi spremenila ali pa opustila.

Svet bo v kratkem obravnaval tudi odlok o dopolnilnih plačah in položajnih dodatkih uslužbencev okrajnega ljudskega odbora in ga predložil na sejo okrajnega ljudskega odbora.

III. POSLOVNIKI OKRAJNEGA LJUDSKEGA ODBORA

Praksa pri delu ljudskega odbora je pokazala, da je bilo potrebno s poslovniki urediti in zagotoviti pravičen in zakonit potek sej ljudskega odbora. Še posebno se je ta potreba pokazala za skupne seje obeh zborov, ker okrajni ljudski odbor običajno zaseda na skupnih sejah.

Zato so bili izdelani poslovniki za skupne seje obeh zborov ljudskega odbora, okrajnega zbora in zbora proizvajalcev. Kot osnova pri sestavljanju predlogov poslovnikov so bili: zakon o okrajnih ljudskih odborih in okrajni statut, prav tako pa tudi praktične izkušnje iz dosedanjih sej ljudskega odbora. Pravzaprav je v tem poslovniku v glavnem naveden potek sej tako, kakor so dejansko potekale te seje že pred sprejetjem tega poslovnika. Poslovnika okrajnega zbora in zbora proizvajalcev sta v glavnem enaka.

O predlogih poslovnikov, ki jih je izdelala pravna služba OLO, je razpravljal svet ter jih je po temeljiti obravnavi predlagal v sprejem okrajnemu ljudskemu odboru. Okrajni ljudski odbor je na skupni seji dne 11. septembra 1956 sprejel vse tri poslovnike.

IV. STATUTI OBČINSKIH LJUDSKIH ODBOROV

Svet je obravnaval tudi statute občinskih ljudskih odborov. Občine so svoje statute prilagodile tipskim

statutom, ki nam jih je dostavil Sekretariat Izvršnega sveta za zakonodajne zadeve. Glede na gospodarsko moč, razred in druge okoliščine prebivalstva, središče in male. Po tej razdelitvi imajo tre tri vrste občin tudi različne temeljne upravne organe. Velike občine imajo poleg urada tajnika še odelke in uprave, srednje občine imajo namesto oddelkov odseke, male občine pa so brez teh organizacijskih enot in imajo le referate ter upravo za dohodke.

Prvi statuti občinskih ljudskih odborov so bili potrjeni na predlog sveta na seji OLO dne 17. februarja in 15. aprila 1956.

Po sprejetju zakona o upravnih organih pri LRS je bilo treba prilagoditi tudi organizacijo ljudskih odborov in temu ustrezno spremeniti določbe že potrjenih občinskih statutarjev glede na predpise navedenega zakona. Po navodilu Sekretariata Izvršnega sveta za zakonodajo in organizacijo je bil dostavljen občinam osnutek prečiščenega besedila novih določb statuta glede na ta zakon. Spremembe so bile v glavnem v organizaciji svetov, katere ljudski odbori lahko ustanavljajo po svojih potrebah, glavne spremembe pa so bile

glede temeljnih upravnih organov. Pri velikih občinah se je oddelek za splošne zadeve in proračun razdelil na dva oddelka, in sicer na oddelke nance. Kot samostojni občinski inšpektorat je bil določen sanitarni inšpektorat. Temu ustrezno so se spremenile tudi določbe o delovnem področju. Statute je bilo treba prilagoditi tudi ostalim spremembam, kot n. pr. novo formirani odseki in referati za narodno obrambo in pod.

V. FINANČNO SAMOSTOJNI ZAVODI

Okrajni ljudski odbor ima 70 finančno samostojnih zavodov. Po navodilu Sekretariata Izvršnega sveta za občo upravo je potrebno, da vodi okrajni ljudski odbori evidenco finančno samostojnih zavodov za svoje zavode in občinski ljudski odbori za zavode, ki spadajo v njihovo pristojnost. Tako n. pr. večina zavodov ni sprejela pravilnikov, pravil, odločb o sistemizaciji delovnih mest, odločkov o dopolnilnih plačah, skratka, organizacija večine zavodov ni urejena v smislu zakonitih predpisov.

Nepravilnosti so bile ugotovljene zlasti pri izplačevanje dopolnilnih

plač. Tako so n. pr. izplačevali zavodi svojim uslužbencem dopolnilne plače, ne da bi imeli za to zakonito podlago. Za uslužbenca finančno sn izdani posebni predpisi o plačah, je namreč za določitev dopolnilne plače potrebno izdati posebne odloke o dopolnilnih plačah. Te odloke mora za okrajne zavode sprejeti na predlog zavoda OLO, potrdi pa jih Izvršni svet republike, za zavode, ki spadajo v občinsko pristojnost pa sprejme odloke na predlog zavoda ObLO, potrdi pa jih okrajni ljudski odbor.

Tudi o tem je razpravljal svet, ki je imenoval posebno komisijo z nalogom, da sistematično pregleduje in obravnava pravilnike, sistemizacijo in organizacijo finančno samostojnih zavodov OLO in občin.

Svet bo postopoma vskladal notranjo organizacijo z ustreznimi zakonitimi predpisi, svoje ugotovitve in predloge pa bo posredoval okrajnemu ljudskemu odboru v sprejetje oziroma v potrditev.

V zvezi s tem se postavlja vprašanje prenosa nekaterih finančno samostojnih zavodov OLO na občine, kar je namreč v skladu s splošnim načelom o prenosu večjih pristojnosti in odgovornosti na občine.

Predvojaška vzgoja

Pouk predvojaške vzgoje na srednjih šolah se izvaja ločeno za moške in žensko mladino po učnem štaba JLA po dve uri tedensko. Pouk zajema 2008 dijakov in 1907 dijakinj. Na 27 srednjih šolah poučuje predvojaško vzgojo le 11 stalnih učiteljev in 9 honorarnih. Vprašanje učnega kadra za pouk tega predmeta je zelo pereče in bo treba kandidatom za učitelje predvojaške vzgoje omogočiti študij na Višji pedagoški šoli, da bodo dobili potrebno število predavateljev, ki bi poleg predvojaške vzgoje predavali še kak drug predmet.

Na vajenskih šolah se izvaja pouk predvojaške vzgoje v II. in III. letniku po učnem načrtu za delavsko in kmečko mladino. Eno leto pa se z njimi izvaja pouk v delavskih četah in na taborjenju. Število dijakov-obveznikov je 762.

Občinski odredi predvojaške vzgoje: V vseh občinah ljubljanskega okraja so ustanovljeni odredi predvojaške vzgoje. V te odrede je vključena vsa delavska in kmečka mladina, ki je podvržena pouku predvojaške vzgoje in se ne nahaja v šolah. Namen odredov je ideološko-politično in kulturno-prosvetno izobraževanje kmečke in delavske mladine, sodelovanje v združenih vajah, v delovnih akcijah in podobno. Odredi v občinah so organizirane teritorialne enote, ki omogočajo občini vzgojo izvenšolske mladine in v primeru potrebe tudi uporabo v narodno-obrambne namene.

V ljubljanskem okraju imamo 23 odredov z 59 četami in 192 vodi. V teh odredih je zajetih 4804 mladincev.

V letu 1956 se je izvajal pouk predvojaške vzgoje z delavsko in kmečko mladino v delavskih četah in na taborjenju.

Pouk v delavskih četah se je izvajal trikrat tedensko izven delovnega časa. Pri izvajanju tega pouka smo naleteli na sledeče težave: Izvajanje pouka po osemurnem delavniku je bilo za mladino zelo naporno. Mladinci niso imeli delovnih oblek in je bilo izvajanje praktičnega pouka zelo nezaželeno. Pouk je ovirala oddaljenost vežbališč.

Zaradi navedenega smo mnenja, da bi bilo potrebno v bodoče preiti na taborjenje tudi z delavsko mladino. Kmečka in delavska mladina iz 19 občin je taborila v Vikrcih v 9 izmenah po 15 dni v času od 11. maja do 20. septembra.

V taboru je bil dopoldne strokovni pouk, popoldne pa politično in prosvetno delo.

Center za izvenarmadno vzgojo je bil ustanovljen leta 1955. Od svoje ustanovitve do danes je bil zelo dobro obiskan s strani srednješolske in delavske mladine. V njem so bila razna predavanja organizacij. V njem se izvajajo tudi predavanja predvojaške vzgoje VPS.

Glede na svojo pravo dejavnost ima Center določene pomanjkljivosti: Center ni dovolj populariziran kot središče dela v izvenarmadni vzgoji; Center nima dovolj povezave z organizacijami niti točne evidence njihovega dela v izvenarmadni vzgoji. Tudi koordinacijsko telo pri Zvezi borcev bi moralo dati več pobud strokovnemu odboru za njegovo delo.

Kabinet Centra ima sicer zelo veliko raznega materiala, nima pa sodobnega orožja, ki bi bilo potrebno za pouk obveznikov predvojaške vzgoje in ostalih organizacij.

Proračunska sredstva za Center so za leto 1956 znašala 823.000 din.

Poročilo o delu Sveta za šolstvo za leto 1956

(Nadaljevanje)

Iz statističnih podatkov je ugotovljeno, da dosegajo gojenci domov za 5 do 15% boljše uspehe, kot pa šole, katere obiskujejo. Odstotek je čisto odvisen od materialne oskrbovanosti doma in ugodnih študijskih pogojev. Marsikateri dom pa tudi v pomanjkljivih in težkih razmerah dosega lepe uspehe. Da bi dosegli čim boljši uspeh svojega dela med gojenci, uvajajo vzgojitelji v domovih interni študij iz pedagogike in psihologije, kar je predpogoj za ustvarjanje domske teorije in prakse. Tako prizadevanje pa v celoti uspele tam, kjer so v domu upravniki dobri pedagoški vodje in kjer so vzgojitelji, ki imajo za to delo veselje in smisel. Pri vprašanju dobrega pedagoškega vodje pa zadenemo na težavo v večjih domovih, kjer je materialna oskrba težka. Zato bi bilo vsekakor umestno, da imajo upravniki v večjih domovih pomočnike, da bi se lahko v večji meri posvetili vzgojnim nalogam.

Za organizacijo vzgojnega dela je važen enoten delovni in vzgojni režim. Ta pa je težko izvedljiv povsod tam, kjer so gojenci s preveliko starostno razliko in kjer imajo poleg rednih dijakov še dijake mojstrskih oddelkov. Še slabša je situacija v domu vajenske šole gradbene stroke, kjer stanujejo v eni od barak delavci gradbenega podjetja, ki se sploh ne ozirajo na podoben red.

V prostem času se domska mladina udeležuje raznih krožkov in tekmovanj, ki so organizirana v okviru mladinske organizacije. Posebno v večjih zavodih delujejo krožki in sekcije zelo živahno in pritegujejo v tekmovanje tudi zunanjo mladino. Organizirana so tudi politično ideološka predavanja in diskusije.

Za dobro delo upravnih odborov je potreben čas, znanje, pripravljenost za delo, spoznavanje strukture ustanove. Nekateri domovi imajo zelo dobre upravne odbore, ki so v preteklem letu reševali težke domske probleme tako materialnega kot vzgojnega značaja. Člani nekaterih odborov se na sejo pripravljajo,

obiskujejo gojence, da se seznanijo z domom in da lahko potem smiselno ukrepajo. Seveda je pa tudi še nekaj upravnih odborov, ki prepuščajo vso iniciativo upravniku doma, ki pa se znajde kakor ve in zna. Skoraj vsi upravni odbori pa so dobro opravili te naloge: skrbeli so za smotno uporabo domskih sredstev, uredili odnose med domom in šolo in skrbeli za učne uspehe in vzgojo. Prav sedaj poteka druga mandatna doba uprav-

nih odborov in bo prav, če se neza-interesirani člani izmenjajo z ljudmi, ki bodo zavzeti za delo za mladino.

Boljši problem domov so tuji stanovalci. Ti ljudje se večkrat ne ozirajo na hišni in na noben drug red. Niti prošnje stanovalcev za stanovanja, niti sodne odpovedi niti vsa posredovanja niso dosegla, da bi se zadeva rešila v korist domov. Z izselitvijo tujih strank bi se kapaciteta domov povečala.

KAPACITETA IN ZASEDBA DOMOV						
Ustanova	Kapaciteta	Zasedba	Razlika	Oskrbnine vrednost	gojen. plača	Plača iz dohod. zavoda ali dot. OLO
1. Dij. dom I. Cankarja	200	300	100	5730	5300	430
2. Dom A. Cernejeve	300	312	12	5795	5300	495
3. Dom M. Vrhovnikove	110	141	31	5763	5300	463
4. Zavod za glasb. vzg.	65	65	—	6000	6000	—
5. Dom gozd. sr. šole	162	162	—	5300	5300	—
6. Dom gradb. sr. šole	330	342	12	5300	5300	—
7. Dom ekonom. sr. šole	90	103	13	5710	5300	410
8. Dom tehn. sr. šole	600	730	130	5765	5300	465
9. Dij. dom v Stični	60	45	—	5299	4500	799
10. Dij. dom v Kamniku	60	35	—	5802	4500	1302
11. Dij. dom v Logatcu	45	38	—	3958	3958	—
12. Dij. dom v Star. trgu	35	37	2	4500	4000	500
13. Dom us. sr. š. Domžale	80	118	38	5500	5500	—
14. Dom zobotehn. sr. šole	45	45	—	5100	5100	—
15. Dom viš. šole za medicinske sestre	120	156	36	5594	5300	294
16. Dom babiške šole	54	54	—	6130	6000	130
17. Dom šole za otr. neg.	65	65	—	5300	5300	—
18. Dom gostinske šole	150	180	30	4870	4600	270
19. Dom ind. š. Litostroj	153	153	—	5490	4000	1490
20. Dom ind. kov. šole	145	145	—	5200	4800	400
21. Dom ind. pap. Vevče	120	181	91	6052	6052	—
22. Dom industr. šole za t. t. meh.	53	53	—	—	4500	—
23. Vaj. dom Mekinje	82	82	—	4296	4000	296
24. Dom vajenk Tačen	20	30	10	4800	4800	—
25. Vaj. dom Kersnikova	120	140	20	5350	5300	50
26. Vaj. dom Sentvid	73	78	5	5355	5300	55
27. Dom vajenk Rakovnik	60	66	6	6011	5300	711
28. Dom. vaj. šol gradstroke	400	400	—	5100	5100	—
29. Dom vaj. š. avt. str.	90	120	30	4704	4700	4
30. Dom za voznike mot. vozil	16	24	8	5200	5200	—
31. Dom podkovske šole	12	12	—	se vzdržujejo sami		

Negospodarske investicije

Za negospodarske investicije Sveta za šolstvo je bil odobren znesek 214.000.000 din. Od tega so sbrskimi objektov 164.000.000 din, za velika popravila in investicijsko vzdrževanje šol in domov za vse območje OLO Ljubljana pa je bil odobren kredit 50.000.000 din.

Zaradi zakasnele odobritve negospodarskih investicij za leto 1956 se je gradbena dejavnost v okviru odobrenega letnega plana nekoliko spremenila. Razen tega je med letom izbruhnila epidemija poliomelitisa, zaradi česar je Okrajna sanitarna inšpekcija izdala posebna obvezna navodila, da bi se mladina zaščitila pred to boleznijo. Ti ukrepi Sanitarne inšpekcije so terjali nova denarna sredstva za ureditev

sanitarnih naprav, predvsem stranišč in umivalnic v šolah in domovih. Za 11.100.000 din, kolikor je njih naprav v prej omemjenih ustanovah, so bile znižane nekatere investicijske postavke za novograd-

njo šolskih poslopij. To znižanje pa ni povzročilo nobenega zastoja pri izvajanju gradbenih del na gradnji. Za novo gradnjo gimnazij in osnovnih šol je bilo v letu 1956 porabljeno:

a) za gradnje	138.787.312 din
b) za šolsko opremo	11.380.273 din
c) za študij, načrte in nadzorstvo	568.000 din

Skupaj . . . 150.736.006 din

Za izvedbo velikih popravil in za investicijsko vzdrževanje šol in domov pa so bili potrošeni naslednji zneski:

a) za gradbena in obrtniška dela ter za ureditev sanitarnih naprav	53.050.487 din
b) za dopolnitev šolske opreme	2.944.182 din
c) za študij, načrte in lokalno nadzorstvo	3.015.611 din

Skupaj . . . 59.010.280 din

MESTNI SVET

PREDLOG ZA NADALJEVANJE REKONSTRUKCIJE JAVNEGA MESTNEGA PROMETA V LJUBLJANI (II. FAZA)

(Gradivo za razpravo na seji Mestnega sveta, dne 19. aprila 1957)

Ker se približujejo dela I. faze rekonstrukcije mestnega prometa svojem zaključku, obstaja pa možnost skorajšnjega nadaljevanja rekonstrukcije, t. j. zamenjave še preostalega tramvajskega prometa z avtobusnim, podajamo poročilo o izvršitvi I. faze, obenem pa predlog za II. fazo rekonstrukcije.

I. Izvršitev I. faze rekonstrukcije mestnega prometa

Glede na slabo stanje in iztrošenost velikega dela tramvajskih vozil, je tedanji MLO Ljubljana na predlog posebne komisije dne 9. septembra 1953 sprejel sklep, da se izvrši rekonstrukcija javnega mestnega prometa, in sicer na ta način, da se v dveh etapah zamenja tramvajski promet s trolejbusnim na izrazito mestnih linijah in z avtobusnim na manj frekventiranih linijah in na novih linijah, ki bodo povezovala mesto z okoljskimi kraji.

Prva etapa je tik pred dovršitvijo. S 1. aprilom 1956 je bil ukinjen tramvajski promet na liniji Magistrat—Rakovnik v dolžini 2,4 km in nadomeščen z avtobusnim. Obenem je bila delno preložena trasa linije ter podaljšana v obe smeri, do Rakovnika in do glavnega kolodvora. S 1. julijem je bila trasa te linije delno preložena tako, da se sedaj končuje na Ajdovščini. Na novo pa je bila uvedena avtobusna linija v Skofljico. S 1. junijem 1956 je bil zamenjan tramvajski promet na liniji Vič—Ajdovščina. Ker je bila trolejbusna linija Ježica—Vilharjeva cesta v decembru 1954 podaljšana do Ajdovščine, sta se obe liniji združili v eno samo v dolžini 7,7 km.

Predvidoma bo prihodnji mesec zamenjan tramvaj s trolejbusi tudi na liniji Sentvid—Ajdovščina in bo na ta način I. faza rekonstrukcije končana.

Vzporedno z nabavo novih vozil so se izvajala tudi dela na novem trolejbusnem voznem vodu ter je zgrajena nova delavnica, nova pralnica (ki še ni kompletno opremljena) in dve napajalni postaji, ki sta tik pred pričetkom obratovanja. Adaptacija remize še ni gotova, vendar to ne ovira obratovanja s trolejbusi na šentviški liniji.

Dosedanji stroški:	
20 novih trolejbusov, povpr. à 26.768.000	535.360.000 din
15 novih avtobusov à 18.700.000	280.500.000 din
Nova vozila skupno	815.860.000 din
Ostalo: trolej vozni vod, zgradbe itd.	370.225.000 din

Dosedanji stroški skupno	1186.085.000 din
Se neobračunano:	
Ostanek za napajalne postaje za tovarno »Rade Končar«	8.000.000 din
Ostanek za napajalne postaje — gradbena dela	2.000.000 din
Montaža trolejbusov, tovar. »R. Končar«	5.224.000 din
Oprema pralnice	20.000.000 din
Ograja	4.000.000 din
Obdelovni stroji razni	11.000.000 din
1 rezervna trolejbusna oprema	10.000.000 din
1 trolejbusna oprema za kompletiranje šasijske, ki se nahaja še v tovarni »Rade Končar«	10.000.000 din
1 karoserija za kompletiranje v zvezi s prejšnjo in elektr. oprema	6.000.000 din
1 trolejbus, kompl.	23.000.000 din
Adaptacija remize	23.000.000 din
Zaključna dela na trolej voznem vodu za šentviško lin.	2.000.000 din
Se neobračunano skupno	126.244.000 din
Obresti	3.756.000 din
Skupno še neobračunano	132.000.000 din
Ze plačano	1186.085.000 din

Skupni stroški I. faze 1318.085.000 din

V spredaj navedenih stroških niso vključeni še stroški za rekonstrukcijo cest, ki morajo biti izvršene v zvezi s prvo fazo.

Finansiranje:

1. Kredit pri KB 1 od 23. IV. 1954, 15 let, brez obresti, polletna anuiteta 8.233.340 din, pričetek odplačevanja 1. VII. 1957	125.000.000 din
2. Kredit pri KB 1 od 21. XII. 1953 pod pogoji kot prejšnji in je odplačevanje vključeno k prejšnjemu kreditu	122.000.000 din
3. Kredit pri KB 1 od leta 1954, brez pogodbe, 2% obresti, še ni stopil v amortizacijo	150.000.000 din
4. Kredit pri Mestni hranilnici v Ljubljani od 4. I. 1956, 8% obresti, 4 leta, polletna anuiteta 38.153.381 din	200.000.000 din
5. Kredit pri Mestni hranilnici v Ljubljani od 21. XII. 1956, 8% obresti, 4 leta, polletna anuiteta 38.153.381 din, še ni popolnoma izkoriščen	200.000.000 din
Kreditni skupno	797.000.000 din
Dotacije MLO in OLO skupno	323.680.000 din
Lastna sredstva skupno	197.405.000 din
Skupno finansiranje	1318.085.000 din

Se neizrabljen kredit pri MH, iz katerega se bodo poravnali še vsi neobračunani stroški (sl. spredaj) 132.000.000 din

Stanje voznega parka po zaključen I. fazi

Inventurno stanje vozil	Tramvajski mot. vozovi in prikolic	Trolejbusi	Avtobusi	Vsa vozila skupno
	vozila mesta	vozila mesta	vozila mesta	vozila mesta
1. pred rekonstrukcijo	55 3500	4 392	4 200	63 4092
2. maja 1957	31 2015	24 2192	18 1474	73 5681
indeks 2:1	56,4 57,6	600,0 559,2	450,0 737,0	115,9 138,8

Dva trolejbusa, kot je navedeno pri še neobračunanih objektih, bosta nabavljena v letu 1958. Jetje obratovalo na sledečih linijah z maksimalnim številom vozil v zimskih mesecih:

Tramvaji:

- Moste—Zale, 11 motornih vozil in 10 prikolic
 - Bolnica—Kolodvor, 2 motor. voza
- Skupno v prometu 13 mot. vozil in 10 prikolic
Tehnična rezerva 8 motornih voz

Trolejbusi:

- Ježica—Vič, 12 trolejbusov
 - Sentvid—Ajdovščina, 10 trolejbusov
- Skupno v prometu 22 trolejbusov
Tehnična rezerva 2 trolejbusa

Avtobusi:

- Rudnik—Ajdovščina, 5 avtobusov
 - Zalog, 2 avtobusa
 - Sostro, 1 avtobus
 - Skofljica, 1 avtobus
 - za medkrajevni promet 3 avtobusi
- Skupno v prometu 12 avtobusov
Tehnična rezerva 6 avtobusov

Zaradi tehničnih napak avtobusov tovarne FAP ni možno z njimi uvesti še nove 4 linije z 1 avtobusom, kot je bilo predvideno. Le v zimskih konicah bo mogoče z njimi delno okrepiti kapaciteto na trolejbusnih linijah.

Z dvema trolejbusoma, ki bosta nabavljena v letu 1958, bo možno podaljšati trolejbusno linijo od Ježice do Črnuča, dolžine cca. 2,5 km, s tem, da bo vozni red finansirala črnuška občina, kot je obljubila.

II. Možnost za nabavo novih avtobusov

V letošnjem letu se nudi ugodna prilika nakupa avtobusov v Italiji. V okviru reparacijske kvote bo dodeljeno mestnemu prometu v Jugoslaviji 500.000 dolarjev pod zelo ugodnimi pogoji. Vsaka druga nabava katerih koli deviz je mnogo dražja.

Pri navedeni ceni deviz in uvoznega faktorja 2, upoštevajoč transportne stroške in provizije uvoznika, bo znašala nabavna cena na primer:

Za šasijo z motorjem in gumami za avtobus tipa Super Taurus, guma 900 × 20, za 60 mest 6.734.000 din.

Za šasijo z motorjem in gumami za avtobus tipa Super Taurus, guma 1000 × 20, za 60 mest 7.000.000 din.

Za šasijo z motorjem in gumami za avtobus tipa Super Orione, za 90 mest, 10.500.000 din.

Stroški za karoserijo, izdelano v naši državi, bi znašali za manjše vozilo 4.500.000 din, za večje vozilo 5.500.000 din, tako da bi bili stroški za kompletno vozilo:

avtobus Super Taurus za 60 mest 11.234.000 din ali 11.500.000 din;

avtobus Super Orione za 90 mest pa 16.000.000 din.

Avtobusi domače izdelave imajo sedaj ceno 16.000.000 din, vendar so se izdelki tovarne FAP pri ECZ zelo slabo izkazali.

Amortizacija je pri manjšem vozilu sicer za din 21/km manjša, tudi poraba pogonskega goriva je nekoliko — cca. din 3/km — manjša, vendar je podjetje mnenja, da naj bi zaradi čimvečje tipizacije vozil v primeru nabave bili vsi avtobusi enaki.

III. Zamenjava še preostalega tramvajskega prometa z avtobusnim

Tramvajski promet bo obstajal po I. fazi samo še na liniji Zale—

Moste, dolžina 5,9 km, in na liniji Bolnica—Kolodvor, dolžina 1,4 km.

Da se namesto tramvajskega uvede trolejbusni ali avtobusni promet, bi bilo potrebno za zimske ko- nice vsaj 14 voz v prometu in 6 voz v tehnični rezervi, skupno 20 voz. Pri tem bi dosedanja trasa linija Moste—Zale v glavnem ostala, le na obeh krajih bi se podaljšala za caa. 500 m. Namesto da bi bila pentlja na Zalah, bi linija šla po Šmartin-

ski cesti do Jarš, od tu mimo Zal zopet na Šmartinsko cesto.

Linija Splošna bolnica—Kolodvor naj bi se v bodoče opustila, ker je zelo malo frekventirana. Obstaja pa itak direktna zveza kolodvora in bolnice preko mesta.

Po podatkih obračuna iz leta 1956 je planska kalkulacija za vse vrste prometa za en prevožen kilometer naslednja:

pri sedanjem številu voznega parka, ne more ugoditi.

Te linije so sledeč:

1. Podaljšek trolejbusne linije v Črnuče, ca. 2,5 km, potrebna 2 trolejbusa, ki sta že upoštevana pri še neobračunanih objektih I. faze. Vozni vod plača občina Črnuče.
2. Podaljšek trolejbusne linije v Trnovo, ca. 1,5 km, potrebna 2 nova trolejbusa in 1,5 km voznega voda, investicijski stroški 68.500.000 din.
3. Avtobusna linija do Medvod, potreben en avtobus, investicijski stroški 16.000.000 din.
4. Avtobusna linija do Dola pri St. Jakobu, potreben en avtobus 16.000.000 dinarjev.
5. Avtobusna linija do Gamelj, potreben en avtobus 16.000.000 din.
6. Avtobusna linija do Vrhovcev, potreben en avtobus 16.000.000 din.
7. Avtobusna linija do Brezovice, potreben en avtobus 16.000.000 din.
8. Ojačanje prometa na že obstoječi avtobusni liniji v Sostro do Zg. Krušice, s pogostejšim intervalom.
9. Tehnična rezerva en avtobus 16.000.000 din.

167 din/km, ocenjeni dohodek 75 din za kilometer, letna izguba 4.048.000 dinarjev;

8. Zg. Hrušica: letno prevoženo 15.000 km, pri dodatnih štirih vožnjah dnevno, stroški 167 din/km, ocenjeni dohodek 60 din/km, letna izguba 1.605.000 din.

Skupna izguba na vseh osmih novih linijah znaša 33.806.000 din.

Nastalo izgubo bi morale vrniti občine, ki bodo imele neposredno korist od novih linij.

	Tramvaj	Trolejbus	Avtobus
1. Materialni stroški	18,0	49,0	60,0
2. Amortizacija	68,0	68,0	77,0
3. Plačni fond, socialno zavarovanje + stanovanjski prispevek	24,5	29,5	29,5
4. Prispevki družbeni skupnosti	0,5	0,5	0,5
Lastna cena (brez dobička)	111,0	147,0	167,0

Pri tem pa bi morali prišteti pri tramvaju še din 65/km za anuiteto posojila, medtem ko znaša ista za avtobus le din 16/km.

Stroški trolejbusnega prometa so sicer za din 20/km nižji kot pri avtobusnem, vendar znaša sama investicija za 20 trolejbusov in 7 km voznega voda 565.000.000 din, investicija za 20 avtobusov pa 320.000.000 din.

Poleg tega pa je avtobus mnogo bolj gibljiv, ker ni vezan na vozní vod.

Ugodna nabava deviz daje možnost nadomestitve še preostalega tramvajskega prometa z avtobusnim, s čimer bi bil v glavnem rešen problem javnega mestnega potniškega prometa v Ljubljani. Ker bi na vsem območju mesta vozila moderna, udobna in hitra vozila, bi bil na ta način napravljen konec pritožbam prebivalstva Most in okolice Zal, da so zapostavljeni, ker se morajo še vedno voziti s starimi in že zelo iztrošenimi tramvaji.

B. Po zamenjavi še preostalega tramvajskega prometa z avtobusnim, to je po končani II. fazi:

1. trolejbusni promet: 2.000.000 km po 79 dinarjev 158.000.000 din
2. avtobusni promet: 1.720.000 km po 90 dinarjev 154.800.000 din
3. amortizacija (zniža se za tramvaj za 30.000.000 din in zviša za 20 avtobusov za 60.800.000 din 220.800.000 din

Letni stroški potniškega prometa 533.600.000 din

Ocenjeni letni dohodki 290.000.000 din

Ocenjena letna izguba brez dajatev iz dobička 243.600.000 din

dajatve iz dobička 5.000.000 din

Skupni letni primanjkljaj 248.600.000 din

Skupni investicijski stroški za nove linije znašajo 164.500.000 din. Stroški za ureditev cestišč znašajo 76.650.000 din.

Skupni stroški znašajo 241.150.000 dinarjev, ali za varianto v Trnovo do Sokliča 245.000.000 din, ali po varianti čez most na Prulah 273.900.000 dinarjev.

2. Finančni rezultati na novih linijah:

1. Črnuče: letno prevoženo 60.000 kilometrov, pri polurnem intervalu, stroški 147 din/km, ocenjeni dohodek 75 din/km, letna izguba 4.320.000 din;
2. Trnovo: letno prevoženo 105.000 kilometrov pri 10-minutnem intervalu, stroški 147 din/km, ocenjeni dohodek 70 din/km, letna izguba 8.085.000 din;
3. Medvode: letno prevoženo 65.000 km, 8 voženj dnevno, stroški 167 din/km, ocenjeni dohodek 80 din za kilometer, letna izguba 5.655.000 dinarjev;
4. Dol: letno prevoženo 40.000 km, 5 voženj dnevno, stroški 167 din/km, ocenjeni dohodek 82 din/km, letna izguba 3.400.000 din;
5. Gameljne: letno prevoženo 37.000 km, 5 voženj dnevno, stroški 167 din/km, ocenjeni doh. 68 din/km, letna izguba 3.663.000 din.
6. Vrhovci: letno prevoženo 30.000 kilometrov, 6 voženj dnevno, stroški 167 din/km, ocenjeni dohodek 66 din/km, letna izguba 3.030.000 din;
7. Brezovica: letna kilometraža 44.000 km, dnevno 7 voženj, stroški

REKAPITULACIJA

A. Investicijski stroški

1. Zamenjava tramvajskega prometa z avtobusnim, 20 avtobusov in ureditev cest — 390.000.000 din;
2. Nove linije: 2 trolejbusa, 6 avtobusov — 241.150.000 din, skupaj 631, 150.000 din. Od tega iz lastnih sredstev 130.500.000 din.

Potreben kredit 501.150.000 din.

B. Letni primanjkljaj

1. po zamenjavi tramvajskega prometa z avtobusnim — 248.600.000 dinarjev,
2. na novih linijah 33.806.000 din, skupaj 282.406.000 din.

C. Linije po zamenjavi tramvajev in uvedbi novih linij

1. Mestni promet

1. Trolejbusna linija Vič—Črnuče, 14 voz;
2. Trolejbusna linija Sentvid—Ajdoščina, 10 voz;
3. Trolejbusna linija Trnovo, 2 voza.

Te linije bi se med seboj prepletale.

4. Avtobusna linija Moste—Jarše, 14 voz;
5. Avtobusna linija Ajdoščina—Rudnik, 5 voz.

2. Lokalni (predmestni) promet z avtobusi

6. Zalog — 2 avtobusa,
7. Sostro — 1 avtobus,
8. Skofljica — 1 avtobus,
9. Medvode — 1 avtobus,
10. Dol — 1 avtobus,
11. Gameljne — 1 avtobus,
12. Vrhovci — 1 avtobus,
13. Brezovica — 1 avtobus.

Skupno je v prometu 26 trolejbusov in 28 avtobusov.

Stroški zamenjave:

1. 20 avtobusov po 16.000.000 din 320.000.000 din
2. Ureditev cestišč na vseh linijah bodočega mestnega prometa, kjer sedaj obratuje tramvaj 70.000.000 din

Skupaj 390.000.000 din

Ker so trolejbusi in avtobusi mnogo bolj pokretljivi in promet ne bo ovirala enojna linija kot sedaj pri tramvaju, bo možno časovni interval prilagoditi potrebi po prevozu in ga menjavati. Na ta način bi si zniževala kilometraža in bi se obratovalni stroški znižali verjetno za 10 do 15 milijonov dinarjev.

6. Vrhovci: letno prevoženo 30.000 kilometrov, 6 voženj dnevno, stroški 167 din/km, ocenjeni dohodek 66 din/km, letna izguba 3.030.000 din;

7. Brezovica: letna kilometraža 44.000 km, dnevno 7 voženj, stroški

Skupno je v prometu 26 trolejbusov in 28 avtobusov.

Svet za komunalne zadeve OLO Ljubljana je razpravljal o prednjem predlogu na svoji seji dne 12. aprila 1957 ter sklenil, da ga predloži mestnemu svetu v razpravo.

Svet za komunalne zadeve OLO Ljubljana

IV. Izguba pri obratovanju po končani I. fazi:

Po končani I. fazi rekonstrukcije, bo finančni uspeh oziroma neuspeh podjetja v 1 letu sledeč:

Stroški obratovanja

1. tramvajski promet: 980.000 km po 39 din (brez amortizacije) 38.220.000 din
2. trolejbusni promet: 2.000.000 km po 79 din (brez amortizacije) 158.000.000 din
3. avtobusni promet: 720.000 km po 90 dinarjev 64.800.000 din

Amortizacija 190.000.000 din

Letni stroški potniškega prometa 451.020.000 din

Ocenjeni letni dohodki (v l. 1956 — 258.647.000 din) 285.000.000 din

Ocenjena letna izguba brez dajatev iz dobička 166.000.000 din

dajatve iz dobička 5.000.000 din

Skupni letni primanjkljaj 171.000.000 din

V. Razširitev javnega mestnega prometa na nova področja mesta

1. Nove linije in investicijski stroški

Podjetje EC2 dobiva stalno vlogo od strani prebivalstva in oblastnih organov z zahtevo po otvoritvi novih linij. Tem željam podjetje,

območju občine Ljubljana-Center, objavljenega v »Glasniku« št. 100/56 z dne 28/12-1956.

OBČINA LJUBLJANA-RUDNIK

76.

Na podlagi 2. in 3. odstavka, 15. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list FLRJ št. 19/52), v zvezi z 72. čl. Uredbe o trgovanju ter o trgovskih podjetjih in trgovinah (Uradni list FLRJ št. 37/55) ter 1. in 3. čl. Zakona o spremembah in dopolnitvah Temelnjega zakona o prekrških (Uradni list FLRJ št. 58/55), izdaja Občinski ljudski odbor Ljubljana-Rudnik

Predpisi občinskih ljudskih odborov

OBČINA LJUBLJANA-CENTER

75.

Na podlagi druge točke 50. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52), 2. točke 23. člena Statuta občine Ljubljana-Center z dne 28/6-1956 in 1. člena Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe za izvrševanje Zakona o stanovanjskem prispevku (Ur. list FLRJ št. 1/75), izdaja Občinski ljudski odbor Ljubljana-Center na predlog Sveta za gradbene in komunalne zadeve po sklepu 18. redne seje dne 2/4-1957

1. člen

Odlok o spremembi Odloka o ustanovitvi Sklada za stanovanjsko komunalno graditev na območju občine Ljubljana-Center, ki je bil objavljen v »Glasniku« št. 100 z dne 28/12-1956, se razveljavi.

2. člen

Ta Odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem glasilu Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana.

Predsednik Občinskega ljudskega odbora **Lojze Ocepek l. r.**

ODLOK

o sejemskem redu za živinske sejme

1. člen

Ta odlok velja za vse živinske sejme na območju Občine Ljub-

Za leto 1957 je planiran skupni letni primanjkljaj na 125.000.000 din, ker bo tramvajski promet na šentviški liniji zamenjan s trolejbusnim šele v maju in vsa nova osnovna sredstva še niso prišla v amortizacijo.

ODLOK

o razveljavitvi Odloka o spremembi Odloka o ustanovitvi Sklada za stanovanjsko komunalno graditev na

Ijana-Rudnik. V Občini Ljubljana-Rudnik se smejo prirejati živinski sejmi na Igu in v Skofljici.

2. člen

Ta odlok se nanaša na nakup in prodajo živine, tako velike živine (govedo, konji, mezge, osli), kot drobnice (ovce, koze, prašiči).

Nakup in prodaja živine iz tega odloka, ki se prižene na sejem, je dovoljena le na sejmiščnem prostoru, ki mora biti stalen in ki ga določijo občinski ljudski odbor v smislu 2. odstavka 1. člena tega odloka.

Izjemoma se dovoli odkup telet, prašičev in goved še nadalje na že obstoječih dogodskih mestih, za katere se mora prav tako pobirati določena sejmčina.

3. člen

Živinski sejmi v Občini Ljubljana-Rudnik se bodo vršili v Skofljici vsako prvo sredo v mesecu, na Igu pa vsako tretjo sredo v mesecu.

Ce navedeni dnevi padejo na državni praznik, bodo sejmi naslednji dan.

4. člen

Sejmišče mora biti urejeno po predpisih, ograjeno in razdeljeno na predele, in sicer posebej za govedo, posebej za konje, posebej za prašiče.

Prostori morajo biti med seboj pregrajeni in urejeni s posebnimi pregradami za privezovanje živine.

Sejmišče mora imeti na razpolago napajališče in rampo za nakladanje in razkladanje živine.

5. člen

Živina, prodana na sejmu, se tehta na obstoječih javnih tehtnicah.

6. člen

Sejmski čas traja od ranega jutra do 14. ure.

7. člen

Na živinskem sejmu smejo prodajati živino:

1. individualni kmetijski proizvajalci svojo lastno živino;
2. splošne kmetijske in delovne zadruge in združne ekonomije svojo lastno živino in živino svojih članov;
3. državna kmetijska gospodarstva svojo lastno živino;
4. trgovske gospodarske organizacije, ki so registrirane za nakup in prodajo živine.

8. člen

Na živinskem sejmu smejo kupovati živino:

1. posamezniki za svoje lastne potrebe;
2. gostinska podjetja in obrati, menze, socialne in zdravstvene ustanove in druge organizacije za svoje potrebe;
3. gospodarske organizacije, ki so registrirane za odkup, predelavo in prodajo živine.

9. člen

Osebe, ki kupujejo ali prodajajo živino za gospodarske organizacije iz 4. točke člena 7 in iz 3. točke člena 8 tega odloka, morajo imeti posebno pooblastilo podjetja, za katero prodajajo ali kupujejo. Pooblastilo mora potrditi trgovska zbornica okraja, kjer ima podjetje svoj sedež.

Prekupčevanje na živinskem sejmu je prepovedano.

10. člen

Pred vhom na sejmišče se mora lastnik živine oz. zastopnik proizva-

jalca legitimirati z živinskim potnim listom in osebno izkaznico ter plačati sejmsko pristojbino. Uprava sejmišča vpiše vsako pripeljano živino po zaporednih številkah v sejmski seznam živine in to številko zaznamuje tudi na živinskem potnem listu.

11. člen

Pred vhom na sejmišče mora pregledati živino veterinar zaradi ugotovitve, ali živina ne kaže znakov kužnih bolezni. Živina, ki bi po ugotovitvi veterinarja kazala znake kužne bolezni, ne sme na sejmišče.

12. člen

Od pooblaščenih gospodarskih organizacij na sejem prignano govedo in prašiči, namenjeni za klanje, morajo biti pred prodajo klasificirani. Klasifikacija živine se izvrši po navodilih za klasifikacijo živine, ki jo je izdala Zveza trgovskih zbornic Jugoslavije, in ki tvori prilogi tega odloka, z namenom, da se živino opredeli v posamezne kakovostne razrede. Klasifikacijo izvrši posebna komisija, ki jo sestavljajo člani tržne komisije. Komisija zaznamuje klasifikacijo na živinskem potnem listu in jo vpiše v sejmski seznam živine.

13. člen

Gospodarske organizacije iz 3. točke 1. odstavka 8. člena tega odloka izplačujejo kupnino za kupljeno živino po določenih odlokih o posebnih pogojih, ob katerih lahko kupijo gospodarske organizacije kmetijske proizvode (Ur. list FLRJ št. 48/55).

14. člen

Živina se sme prodajati samo po dejanski teži, ki se ugotovi na uradni javni tehtnici.

15. člen

Udeleženci sejma morajo skrbeti za red in snago na sejmišču. Na sejem se lahko prižene le čista živina.

Z živino je treba ravnati tako, da ne ogroža varnosti.

Pse ni dovoljeno voditi na sejmišče.

Pijanim osebam dostop na sejmišče ni dovoljen.

16. člen

Za nadzor nad poslovanjem na sejmišču skrbi tržna komisija, katere člani morajo biti: veterinar, zastopnik občine in po en zastopnik proizvajalcev in kupcev, ki ju določi občinski ljudski odbor.

17. člen

Naloga komisije je, da skrbi za pravilen potek poslovanja na sejmišču, zlasti pa, da gospodarske organizacije živine ne kupujejo na ezi, da se ne prodaja živina, ki je prekomerno nakrmljena oziroma napojena, da se pri nakupu tehta, da živine ne preplačujejo, da živine ne odkupujejo izven sejma itd. Komisija je tudi pooblaščenca, da oceni odbitek, v kolikor se je živina tehtala pred nakupom.

Komisiji pomagajo in opravljajo administrativna dela uslužbenci urave sejmišča oziroma uslužbenci občine. Komisija lahko po potrebi pozove k sodelovanju organe finančne in tržne inšpekcije ter organe Ljudske milice.

18. člen

Za uporabo sejmskega prostora plačajo prodajalci:

- a) za veliko živino (konji, goveda, mezgi, mule, osli) 100 din;
- b) za žrebeta, teleta in drugo do 1 leta 50 din;
- c) za ovce, koze, jagnjeta, kozličke, prašičke in drugo 30 din.

19. člen

Zaradi nevarnosti okužbe s kužno slabokrvnostjo konj je dogon konj na sejmišče lg dovoljen samo od 1. novembra do 1. aprila. V ostalih mesecih je dogon konj prepovedan.

20. člen

V kolikor kršitve tega odloka ne vsebujejo kazniviga dejanja, gospodarskega prestopka ali prekrška po drugih predpisih, se kaznuje posamezna oseba, gospodarska organizacija in odgovorna oseba v gospodarski organizaciji zaradi prekrška z denarno kaznijo do 3000 din:

1. kdor prodaja ali kupi živino na sejmišču, ki ni predmet tega odloka;

2. kdor prodaja ali kupi govedo ali prašiče, ki niso bili uradno klasificirani ali tehtani pri prodaji;

3. kdor kupuje ali prodaja živino na sejmišču, pa po sejmskem redu za to ni upravičen;

4. kdor izplačuje kupnino proti določilu 12. člena;

5. kdor na sejmišču meče odpadke, ponesnaži prostor, vodi na sejmišče pse ali je tam v vinjenem stanju.

21. člen

Kazenski postopek po tem odloku vodi in izreka kazni sodnik za prekrške Občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Rudnik.

22. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem glasilu Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana.

Predsednik ObLO:
France Sitar I. r.

77.

Na podlagi 15. čl. Zakona o pokopališčih (Ur. list LRS št. 49/55), 23. člena Pravilnika za izvrševanje zakona o pokopališčih (Uradni list LRS št. 26/56), v zvezi z 2. odstavkom 15. člena in 2. tč. 50. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52), 114. člena Statuta občine z dne 14. julija 1956 in 3. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah temeljnega zakona o prekrških (Ur. list FLRJ št. 58/55), je Občinski ljudski odbor Ljubljana-Rudnik na 15. seji dne 23. februarja 1957 sprejel

ODLOK

o pokopališkem redu

1. člen

Na območju Občine Ljubljana-Rudnik so naslednja pokopališča: Rudnik, le. Zelimlje, Tomišelj, Golo in Zapotok.

2. člen

Pokopališča upravlja občinski ljudski odbor na krajevnih odborih, razen pokopališča Rudnik, ki ga opravlja ObLO neposredno.

3. člen

Pota na pokopališčih, obzidja oz. ograje in mrtvašnice vzdržuje občinski ljudski odbor, dočim morajo vzdrževati grobove in grobnice uporabniki prostorov za grobove sami, ki so dolžni skrbeti, da so grobovi opleti, trava pokošena, okolica na posuta s peskom. Vzdrževanje mora biti v skladu z načrtom o razdelitvi grobov ter s predpisi o ureditvi pokopališč.

4. člen

Za namestitev spominskih plošč na zidove pokopališč in za zasajanje listnatega drevja je potrebno predhodno dovoljenje pristojnega organa.

5. člen

Prepovedano je poškodovati ali ponesnažiti grobove, nagrobne in

spomenike, okolico grobov, nasade, pota in steze ter druge naprave na pokopališču.

Vse odpadke in smeti je treba odlagati na mestih, ki so za to določena.

Na pokopališčih je prepovedana vsaka vožnja z vozili in dvokolesi ter vodenje psov.

Na pokopališčih mora vladati mir. Petje in godba sta dovoljena le v okviru pogreb in komemoracij.

6. člen

Za vzdrževanje potov, nasadov, čistoče, reda in miru na pokopališčih, za izkope jam, za zasutje in naprave gomil ter za pomoč pri sodnih obdukcijah skrbe grobarji.

7. člen

Prostori za grobove se oddajajo v uporabo za dobo najmanj 10 let proti plačilu pristojbine, ki jo predpiše Svet za gospodarstvo, komunalne, gradbene in stanovanjske zadeve. Prostori za grobove borcev, padlih v NOV, in za grobove žrtev fašističnega terorja se odkazujejo brez plačila pristojbin. Poedinemu uporabniku se sme dodeliti prostor za največ dva grobova.

8. člen

Kdor ne želi več uporabljati prostora za grob, mora to naznaniti pristojnemu organu. Okrasno drevje in vžidane spomenike sme odpeljati le s privoljenjem pristojnega organa.

9. člen

Ce uporabniki ne bi sami skrbeli za vzdrževanje reda in čistoče grobov kljub temu, se lahko izvrše potrebna očiščevalna dela na stroške uporabnikov ali pa se odredi izravnavna groba.

10. člen

Pristojni organ lahko odredi, da se grobnice, nagrobni in spomeniki grobov, katerim je potekla zakupna doba, po predhodnem opominu na plačilo pristojbine s primernim rokom, odstranijo, če niso plačane pristojbine za nadaljnjo dobo, izvzemši grobove zgodovinskega pomena. Tako odstranjene grobnice, nagrobni in spomeniki se prepuste v razpolaganje lastnikom.

11. člen

Z denarno kaznijo do 1000 din se kaznuje:

- a) kdor poškoduje ali ponesnaži grobove, nagrobne in spomenike, okolico grobov, nasade, pota in steze ter druge naprave na pokopališču;
- b) kdor ne odlaga smeti in odpadkov na za to določena mesta;
- c) kdor na pokopališču vodi pse ali vozi z vozili in dvokolesi;
- d) petje in godba izven pogreb in komemoracij.

Za upravno kazenski postopek in izrekanje kazni je pristojen sodnik za prekrške ObLO Ljubljana-Rudnik.

12. člen

Odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem glasilu OLO Ljubljana.

Predsednik ObLO:
France Sitar I. r.

Vsebina:

Poročilo Sveta za notranje zadeve in splošno upravo za leto 1956.

Poročilo o delu Sveta za šolstvo za leto 1956.

Predlog za nadaljevanje rekonstrukcije javnega mestnega prometa v Ljubljani.

75 Odlok o razveljavitvi odloka o spremembi odloka o ustanovitvi Sklada za stanovanjsko komunalno graditev Občine Ljubljana-Center.

76 Odlok o sejmskem redu za živinske sejme Občine Ljubljana-Rudnik.

77 Odlok o pokopališkem redu občine Ljubljana-Rudnik.